

LIA BUGNAR VALI FLORESCU

COBAI

LiterNet.ro 2004

Editor format. pdf Acrobat Reader și coperta: Anca Șerban aserbanlitenet.ro

Ilustrații: © 2004 Dinu Lazăr, www.fotografu.ro

Text: © 2004 Felicia Sanda Bugnar și Ana-Valentina Florescu.

Drepturile de realizare cinematografică și audio-vizuală:

© 2001 Filmex România.

© 2004 Editura LiterNet pentru versiunea. pdf
Acrobat Reader

Este permisă descărcarea liberă, cu titlu personal, a volumului în acest format. Distribuirea gratuită a cărții prin intermediul altor situri, modificarea sau comercializarea acestei versiuni fără acordul prealabil, în scris, al Editurii LiterNet sunt interzise și se pedepsesc conform legii privind drepturile de autor și drepturile conexe, în vigoare.

ISBN: 973 - 8475 - 81 - 3

Editura LiterNet <http://editura.liternet.ro>
officeliternet.ro

Poveste despre mine scrisă cu o cariocă verde pe o foaie ruptă dintr-o agendă veche

E mai greu să scrii despre tine însăți decât să scrii o piesă de teatru sau un scenariu de film. Variantele de a o face sunt atât de variate că nu știi pe care să o alegi. Să scriu chiar exact ce e în capul meu la 34 de ani, să scriu mai degrabă cum aș fi vrut să fiu la 34 de ani (în fond visele unui om sunt importante... adică poți să îți faci o părere despre el ascultându-le... cel puțin eu una aș putea)? Sau să scriu o chestie care să nu spună mare lucru dar să fie plină de farmec și haz? E complicat, vă zic...

Aș putea folosi fraze pe care le-am zis deja despre mine și care sunt verificate cum s-ar zice. Exemplu: „Scriu prea bine ca să distribui o actriță ca Lia Bugnar în piesele

mele și sunt o actriță prea bună ca să joc în piese de Lia Bugnar”. Acuma, punând-o pe hârtie nici nu mi se mai pare cine știe ce frază (deși – culmea! – e adevărată) ...

Hai să încerc altfel. Metodic și cinstit. Ce sunt:

- 1) o fată din București, blondă, cu picioare lungi (fals! Sunt o femeie de 34 de ani care se crede puștoaică);
- 2) o actriță care joacă în teatre bucureștene (roluri de blondă cu picioare lungi, în care dicția contează mai puțin decât mersul de pildă);
- 3) o persoană care scrie texte haioase de teatru și film.

Astea au fost detaliile neimportante despre mine. Acum urmează cele importante:

- Sunt cea mai fericită persoană pe care o cunosc
- Am un bărbat superb (scenograf)
- Am prieteni care îmi fac viața frumoasă
- Râd zilnic
- Fac sport (aproape) zilnic
- Nu-mi place să trezesc oamenii cu telefonul
- Am o grădină superbă și vara fac plajă în ea
- Am un câțel deștept și semiom
- Am o mamă care râde
- Scriu foarte ușor, e suficient să inventez prima propoziție, restul vine singur
- Îmi place să conduc mașina
- Alimentul meu preferat e pâinea
- N-am televizor și nici nu prea ies așa că am aflat de război după ce s-a terminat
- Nu-mi place să citesc teatru
- Îmi place să citesc în schimb
- Îi cred pe oameni
- N-am computer și nici nu știu să folosesc așa ceva
- Soțul meu zice că o să ne luăm computer
- Eu aș prefera întâi să-mi repare mașina (o broscuță galbenă)
- Scriu de mână

— Dacă ne-am lua computer tot de mână aş scrie
— Aş vrea să am un copil deşi cred că e groaznic să-l hrăneşti zilnic.

CONCLUZIE: Am un pic mai mult decât merit, dar mă rog la Dumnezeu să treacă cu vederea chestia asta. (aprilie 2003).

Lia Bugnar

* * *

Completare poveste despre mine... un an mai târziu

Citind această încercare de autoprezentare mi-am dat seama încă o dată de ce nu-mi place să mi se publice nimic din ce scriu. Pentru că ce scriu e valabil doar în clipa aia. La o fracţiune de secundă după, nu mai e adevărat ce-am scris, pentru simplul motiv că eu nu mai sunt la fel. O să las autoprezentarea asta infantilă aşa cum e, deşi vă spun că nu reprezintă decât o Lia dintr-o clipă a vieţii ei. Şi viaţa omului e compusă din atâtea clipe! Nu-mi mai place deloc prezentarea pe care mi-am făcut-o acum un an dar asta contează extrem de puţin. Ce s-a schimbat fundamental în viaţa mea într-un an? Nimic. E clar că eram fericită (presupun că de-aia mă şi răsfaţam până şi pe hârtie) ceea ce, mulţumesc lui Dumnezeu, continui să fiu. S-au schimbat doar mărunţişuri. Mi-am luat computer şi am început să scriu cu ajutorul lui. Mi-am reparat şi broscuţa galbenă. În rest, nimic să merite consemnat şi care să nu se schimbe în clipa imediat următoare.

Lia Bugnar

1011 cuvinte despre mine

M-am născut în vara lui 1969 în Bucureşti.

Dintotdeauna m-am simțit în România ca de pe altă planetă, dar sper că va veni o zi în care, atunci când ceri roșii, n-o să primești și câteva stricate, strecurate când nu te-ai uitat.

Sunt îndrăgostită de limba engleză și iubesc spaniola. Franceză vorbesc perfect, însă doar după un pahar de whisky. Provin dintr-o familie dolidă de povești fabuloase. Una dintre ele se leagă chiar de nașterea mea. Nu, nu v-o spun acum. De mică, am început să îi văd pe cei din jurul meu ca pe niște personaje. La asta m-a ajutat mult și tata, care e un mare povestitor. Pe la 9 ani am avut revelația că eu o să am de-a face cu scrisul. Nu știam exact cum, dar mi s-a părut cel mai normal lucru din lume ca eu să scriu poveștile pe care le-am auzit și la care, uneori, am asistat.

Nu am cântat în cor pentru că profesoara de muzică nu își dădea seama la ce voce sunt și n-am mai aflat niciodată pentru că, până să își dea ea seama, m-a și dat afară. Mă învoiam prea des ca să merg la doctor. De fapt, după școală, mergeam cu fratele meu mai mare la cinema. Luam 311 rapid care oprea din 3 în 3 stații, tata fugea de la serviciu și ne ducea la Luceafărul, la Patria sau la Scala, unde ne lăsa în grija plasatoarei, după care se întorcea la datorie.

Pe la 12 ani, am avut câteva planșe de desen pe teme rutiere expuse vreme de-o lună la Scala. Am luat premiul doi pe capitală, deși omuleții mei arătau ca egiptenii – nu știai dacă sunt din față sau din profil – și am primit un binoclu mic de operă. O lună întreagă mi-am invitat colegii și prietenii la toate filmele de la Scala și la expoziție. Am continuat să primesc binocluri mici și albe (nu știu nici acum de ce ăsta era premiul care mi se repartiza cel mai des) la concursuri de diverse feluri. Nu mi-ar fi trecut niciodată prin cap că într-o zi o să-mi scriu propriile filme.

În liceu am supraviețuit plictiselii cu ajutorul câtorva

colege. Lia a fost una dintre ele.

Am fost o mare fană a bibliotecii americane, fără cărțile și filmele căreia nu știu ce aş fi făcut.

După liceu, am dat cu Lia la chineză pentru că mi s-a părut o idee suficient de dementă ca să mă intereseze. Nu am

Intrat pentru că la orele de pregătire mai mult râdeam și beam ness. Singurele propoziții pe care mi le amintesc sunt „bună ziua”, „elevul are o carte” și „te iubesc”. Până la urmă, am revenit cu picioarele pe pământ și am terminat engleză-spaniolă.

În 1992 am dat la ATF fără să știu despre ce e vorba. Îmi place viteza și îmi mai place să-mi testez forțele și limitele, ceea ce fac în permanență. Nu îmi plac oamenii care încurcă locul. Dacă intram, însemna că aveam ce trebuia pentru asta. Dacă nu, nu mai dădeam niciodată. Am intrat, cu o poveste despre o soră a bunicii mele. La admitere l-am enervat îngrozitor pe unul dintre profesori, care m-a întrebat nu știu ce despre un știu ce regizor. I-am răspuns că nu știu, că, dacă știam, ce aş mai fi căutat aici? Acest profesor a exercitat apoi o influență enormă asupra mea. Am înțeles și de ce susținea că un om sub 25 de ani nu prea poate face film. Trebuie să ai ceva cultură și experiență personală înainte de asta.

Am început să scriu scenarii pentru că trebuia, pentru examen. Lucrul care mă deconcerta era că mi se părea că scenariile mele erau prea „normale”. Nu credeam că poate să fie atât de simplu, mai ales că mulți colegi de ai mei scriau cu totul și cu totul altceva. La un examen, am testat una dintre poveștile familiei, care i-a lăsat pe toți cu gura căscată. Ulterior, am inventat propriile mele povești. Am aflat curând că, dacă scrii ce te interesează, ai șanse să îți și iasă.

Vreo trei ani i-am sprijinit cu toate forțele pe alții să fie scenariști. Din 2001 am revenit și eu la scris.

Pentru mine, Cobai va rămâne întotdeauna *Love story*-ul românesc.

Scriu filme pentru public. Unicul lucru care mă interesează este emoția. Secondată, pe cât permite subiectul, de umor. Am un simț al observației foarte dezvoltat (poate e și meritul binocurilor despre care v-am spus).

Am constatat că am idei foarte bune și că simt ce dorește publicul să vadă. Nici nu e atât de greu. Publicul nu vrea altceva decât filme care să-i placă. Să-l amuze, să-l încante, să-l emoționeze. Cu alte cuvinte, să-l facă părtaş la poveste. Nu-mi plac autorii de film care desconsideră inteligența publicului și care uită că publicul trebuie cucerit în fiecare clipă.

Cred că experiența proprie te ajută foarte mult la scris. Împreună cu cărțile și filmele.

Și mai cred că mi-am ales una dintre cele mai frustrante meserii din lume și probabil cea mai frustrantă din România. Dintr-un motiv necunoscut, aici toată lumea crede că poate interveni în text oricât, că trebuie chiar să intervină, chiar dacă le place așa cum e, iar textul va rămâne mereu egal cu sine. Total fals. Un scenariu bun e o construcție făcută cu foarte multă muncă și fiecare cuvânt e bine cântărit. Orice cuvânt nelalocul lui se simte imediat.

Știu că va veni o zi când și în România scenaristul va fi considerat autorul unei lumi, și nu orice altceva. Dacă nu pentru alt motiv, măcar pentru că banii pentru finanțarea filmului se câștigă cu scenariul. Și aici, și oriunde în lume.

Știu că, trăind în România, nu voi duce niciodată

lipsă de subiecte de film. E suficient să te uiți uneori la știri.

Și mai știi că va veni și acel moment în care să fie bine să fii scenarist în România și în care filmele vor fi mai mult bune decât proaste. Și în care, atunci când cumperi roșii, să fii sigur că sunt roșii.

Vali Florescu

Lia Bugnar & Vali Florescu

Cobai

INT. MAGAZIN. ZI.

Suntem într-un magazin tip minimarket. Într-un colț se află un raion cu diverse, în special cu articole de igienă intimă pentru femei. La tejphea, o vânzătoare în jur de 35 de ani, JENI, aranjează niște cutii de tampoane. Niciun client.

În magazin intră o ADOLESCENTĂ drăguță, cu păr lung și blugi evazați. Se îndreaptă glonț spre raionul respectiv.

ADOLESCENTA

Nu vă supărați, oburi aveți?

JENI

Mici? Mari? Normale?

ADOLESCENTA

Mari.

În acest moment, se deschide o ușă din interiorul magazinului și apare UN TÂNĂR la vreo 22 de ani.

TÂNĂRUL

(către vânzătoare)

Jeni! La telefooon...

Jeni se îndreaptă spre ușa pe care a intrat tânărul.

JENI

Servește-o tu pe domnișoara...

Tânărul vine la tejghea.

TÂNĂRUL

Ce să fie?

ADOLESCENTA

Poftim?

TÂNĂRUL

Ce-ați dori?

ADOLESCENTA

Aaa... o sticlă de spirt, o ciocolățică din asta mică...

Îi arată cu degetul în vitrină.

TÂNĂRUL

Atât?

ADOLESCENTA

Nu... și... niște bețigașe de urechi.

Tânărul îi pune pe tejghea ce a cerut.

TÂNĂRUL

Cincizeci și șapte.

ADOLESCENTA

(cu aerul că acum își amintește)

A, chiar... Și o cutie de oburi.

TÂNĂRUL

De care? Mici? Normale? Mari?

ADOLESCENTA

Aaa...

(e deja roșie ca racul)

Mici.

Tânărul îi dă și cutia de oburi. O privește întrebător.

TÂNĂRUL

Nouăș'trei.

Ușa din spate se deschide și apare Jeni.

JENI

(cu reproș, către tânăr)

Ce faci, dragă? Fata vrea mari.

ADOLESCENTA

(cu ochii în pământ)

Nu, lăsați așa.

JENI

Cum să lăsăm așa? Dacă vreți mari, luați mari. Da' ce, e-o rușine?

Adolescenta pune o bancnotă de o sută de mii pe tejghea, ia punga și vrea să plece. Tânărul iese de după tejghea.

TÂNĂRUL

Domnișoară!... Restul!...

ADOLESCENTA

Nu, lăsați așa.

Tânărul o prinde de mână și n-o lasă să plece.

TÂNĂRUL

Da' măcar un zâmbet pentru *Camera ascunsă* ne dați?

O ia de umeri și o îndreaptă spre un colț din stânga magazinului, arătându-i un punct fix cu degetul. Lângă ei a apărut și Jeni, veselă nevoie mare.

JENI

Ai fost la *Camera ascunsă*, ce zici de asta?

În prima secundă, adolescența nu înțelege. Abia când își dă seama, reușește cu greu un zâmbet schimonosit.

CUT TO:

INT. MAGAZIN. ZI.

TÂNĂRUL

(ținând pe după umeri o femeie cochetă la 25 - 30 de ani și arătându-i o direcție)

Da. Dar ceea ce nu știți dumneavoastră e că acolo se află o cameră ascunsă...

CUT TO:

INT. MAGAZIN. ZI.

TÂNĂRUL

(ținând pe după umeri o puștoaică tip André, cu codițe afro aplicate)

Ai fost vreodată la televizor? Ei, o să fii, pentru că...

CUT TO:

INT. MAGAZIN. ZI.

TÂNĂRUL

(ținând pe după umeri un tip la 40 de ani, în costum - cămașă albastră și cravată galbenă - și cu servietă, mult mai înalt decât el)

Semănați cu de Niro, vi s-a mai spus?
Cel puțin, așa se vede prin camera noastră ascunsă
acolo...

Îi arată o direcție.

CUT TO:

INT. MAGAZIN. ZI.

TÂNĂRUL

*(încercând să cuprindă cu brațul umerii unei doamne
corpulente la 45 de ani)*

Scumpă doamnă, sunt sigur că aveți simțul umorului.
De aceea, vă rog să privim împreună într-acolo...

CUT TO:

INT. BIROU. ZI.

*Începe să curgă genericul, pe imagini care sugerează
că se pregătește o filmare. Se aduc mobile, ghivece cu
flori, cabluri, microfoane etc.*

CUT TO:

EXT/INT. STRĂDUȚĂ LATERALĂ BD. DECEBAL /
APARTAMENT. ZI.

*ANDREEA BĂDULESCU, o femeie foarte
prezentabilă, în jur de 25 de ani, îmbrăcată în deux-pièces,
cu părul impecabil coafat, machiată fără cusur, cu un
zâmbet stupid, privește într-o anume direcție. Camera
coboară și descoperim că ține în mână un microfon. Îl
ridică brusc și începe să vorbească.*

*În timp ce ea vorbește, cadrul se lărgeste și
descoperim că se află între blocuri, pe o străduță, lângă un
car de reportaj. Forfotă specifică pregătirilor de filmare.
La parterul blocului din față se află un Internet Café, cu o
firmă fosforescentă. De aici ies câțiva puști curioși care se
amestecă în mulțime.*

ANDREEA

Ceea ce tocmai ați văzut este un tip de camera ascunsă cu care Omega TV v-a obișnuit deja. Vă propunem în cele ce urmează un experiment inedit, în premieră mondială am putea spune. Nu, nu sunt vorbe mari. Dumneavoastră, telespectatorii noștri fideli, fără de care noi nu am exista, veți fi martorii unui alt tip de camera ascunsă: camera ascunsă în direct. Live. Scopul acestei emisiuni nu este acela de a vă smulge hohote de râs, ci, mai degrabă, de a lua pulsul societății noastre. E, dacă vreți, un experiment social menit să ne pună în față o oglindă a adevărului care să ne arate așa cum suntem, fie că ne convine, fie că nu. Sperăm să ne privească și cei care au puterea de a schimba ceva și, de ce nu, să se recunoască în subiecții emisiunii noastre de astăzi. Poate că, în sfârșit, se va schimba ceva și pentru noi, oamenii obișnuiți. Ne bazăm pe dumneavoastră, publicul nostru fidel, să vă amintiți că noi, Omega TV, suntem mereu primii și avem curajul de a risca pentru dumneavoastră. Sunt Andreea Bădulescu, vă doresc vizionare plăcută și, cum ne place nouă să spunem, nu ne pierdeți din ochi!

FADE TO:

INT/EXT. GARSONIERĂ SEBASTIÁN. ZI.

Aparatul se depărtează și imaginea devine cea a unui televizor sport aflat pe o masuță. Cadrul se lărgeste puțin, descoperind un pantof bărbătesc. Pantoful se află pe piciorul unui bărbat. Pe măsură ce cadrul devine tot mai larg îl descoperim pe acesta, tolănit pe un fotoliu, în fața televizorului.

Este personajul pe care îl vom cunoaște sub numele de SEBASTIÁN BUCUR. E un bărbat mai degrabă înalt, bine făcut, la vreo 40 de ani, genul care a făcut sport și încă se mai cunoaște. Pare mai tânăr decât e.

Stinge o țigară în scrumieră, apoi se ridică și se duce

spre balcon. Iese în balcon și privește în jos. Recunoaștem carul de reportaj de la televizor și o vedem pe crainică aprinzându-și o țigară și trăgând două fumuri. Dă să urce cu ea în car, apoi, amintindu-și că e interzis, o aruncă. Urcă în car.

Sebastián se întoarce în cameră și, fără să piardă ecranul din ochi, deschide șifonierul și își alege o cravată. E îmbrăcat cu gust, începând cu pantofii impecabili și până la cel mai mărunț accesoriu.

Cadrul se strânge pe televizor până când acesta se confundă cu ecranul. Vedem un birou obișnuit la care e așezată o femeie.

FADE TO:

INT. BIROU. ZI.

Biroul pe care l-am zărit mai devreme. Este o cameră destul de mare dintr-o garsonieră, mobilată standard (birou cu telefon și computer, fotoliu, câte un scaun impozant - ergonomic, de piele, gen Mobexpert - de o parte și de cealaltă a biroului, o etajeră, plante decorative, cuier.)

O vedem acum mai bine pe femeia de la birou, ILEANA MITICI. E o femeie frumoasă (circa 27 de ani) îmbrăcată stil femeie de afaceri, nelipsindu-i un anume sex appeal subliniat în primul rând de decolteul generos. Pantofi cu toc înalt etc.

Se aude un ciocănit discret în ușă, apoi ușa se deschide.

CUT TO:

INT. BIROU. ZI.

În birou intră un bărbat scund și plinuț (HORIA NEDELCU). Deși tânăr (32 de ani) are deja un început de

chelie. E îmbrăcat cu un costum îngrijit, dar care nu îl avantajează în niciun fel. Închide ușa în urma lui și rămâne la ușă, neștiind dacă se cade să înainteze din proprie inițiativă sau nu.

HORIA

Bună ziua.

ILEANA

Bună ziua. Îndrăzniți... Nu mănânc oameni.

Horia înaintează zâmbind.

HORIA

Am venit pentru anunț.

ILEANA

(arătându-i scaunul)

Luați loc, vă rog.

Bărbatul se așază.

ILEANA (CONT D)

Eu sunt Ileana Mitici.

Îi întinde mâna.

HORIA

Horia Nedelcu. Arhitect.

Pe durata replicii de mai sus, se ridică brusc. Nu se poate hotărî dacă să-i sărute sau să-i strângă mâna, rezultatul fiind că i-o strânge zdravăn, fiind cu fața foarte aproape de mâna femeii.

HORIA (CONT D)

Îmi pare bine.

Se lasă să cadă din nou în scaun.

ILEANA

N-avem prea mult timp la dispoziție, așa că o să intrăm direct în subiect. Sunteți însurat?

HORIA

(surprins de întrebare)

Nu.

ILEANA

Asta-i bine. Ce boli mai importante ați avut?

HORIA

(și mai surprins)

Hepatită și... Dar n-ar fi normal mai întâi să-mi spuneți despre ce e vorba?

ILEANA

Ce vreau eu să vă propun nu este un post *normal*, *(accentuează ultimul cuvânt)*

obișnuit. Confidențialitatea e esențială și, dacă nu întruniți condițiile de bază, îmi cer de pe acuma scuze, dar discuția noastră se va opri aici.

HORIA

(neîncrezător și puțin intimidat de tonul ei tranșant)

Bine atunci. Hepatită, pojar, când eram mic, și un început de otită, da' a fost alarmă falsă.

(râde stânjenit)

Ce e, s-a eliberat vreun post de astronaut?

ILEANA

(râde degajată)

Nu chiar. Sunteți viril?

HORIA

Cine? Eu?

ILEANA

Da. Dumneavoastră. E foarte important să știu exact cum stați cu...

HORIA

(stânjenit la maximum și încercând să braveze)

Pfuuu... aveți un stil...

(o fixează deja iritat)

Vă deschideți bancă de spermă sau ce?

ILEANA

Nu. Îmi deschid o agenție de servicii speciale pentru doamnele cu bani. E rândul dumneavoastră să-mi spuneți dacă mai continuăm discuția.

HORIA

(după câteva momente de stupoare, roșu ca racul)

La așa ceva chiar că nu m-aș fi gândit. Nu reieșea din anunț.

ILEANA

Deci?

HORIA

Pfuuu... ce să zic?... Sigur nu glumiți?

ILEANA

Nu, dragă Horia, nu glumesc. Te-aș ruga să te dezbraci, să văd cum arăți. Sper că-mi dai voie să-ți spun pe nume. N-are rost să ne formalizăm.

HORIA

Hai, ca asta-i chiar culmea bății de joc! N-oi fi eu cel mai tare arhitect din țara asta, da' nici în halul ăsta n-am ajuns. Am mai făcut și eu vreo două case și trei chioșcuri pe lumea asta. Le-a dărmădat, le-a dărmădat, da' ce Dumnezeu... puțin respect. Am făcut atâția ani de școală să ajung să mă vând pe trei lei...

În timp ce Horia vorbește, Ileana se duce la ușă și o încuie, apoi își dă sacoul jos și-l pune în cuier. Se întoarce și se așază pe birou, apoi întinde un picior către Horia, dându-i puțin sacoul la o parte. El o prinde de gleznă și o îndepărtează brutal.

ILEANA

Nu e vorba de trei lei. Sunt bani adevărați în joc. Te enervezi degeaba. Nu te obligă nimeni.

Vrei, bine. Nu vrei, ne despărțim prieteni.

Sare jos de pe birou, își ia sacoul pe ea și se așază pe scaunul de la birou.

ILEANA (CONT D)

(sever)

Mai așteaptă și alții...

HORIA

(uimit)

Asta-i culmea – tot tu te superi... Nu e normal ce-mi propui. De fapt, știi și tu... Că și tu ai zis... plec de-acasă să-mi găsesc ceva legat de meseria mea, *arhitectura*, și mă fac taur comunal... Ce... adică curvă... curv... Pune-te în situația mea... Nu știu ce părere ai tu despre mine, da'...

ILEANA

(îl întrerupe)

Sunt de părere că ești un bărbat foarte simpatic care a reacționat superb la jocul pe care i l-am propus. Pentru că a fost un joc.

Îi arată o direcție cu degetul.

ILEANA (CONT D)

Uită-te acolo – ai fost la *Camera ascunsă*!

Horia își pune mâinile în cap.

HORIA

Băga-mi-aș...

ILEANA

(peste el)

În direct.

HORIA

...picioarele...

ILEANA

Ai fost foarte simpatic. Nu știu cât ești de bun arhitect, dar ceea ce știu sigur e că ești un om care are coloană vertebrală.

(glumeață)

Dacă și casele tale trec la fel de bine peste cutremure cum ai trecut tu testul de astăzi, ar trebui să-ți găsești de lucru în cel mai scurt timp. Poate că cineva care are nevoie de tine te va căuta după ce te-a văzut la televizor. Sper să nu te superi pe noi.

HORIA

Pe voi nu mă supăr. Mă supăr pe mine. Era evident.

Începe să râdă nervos, un râs din care nu se mai poate opri. Ileana îl conduce spre ușă.

ILEANA

Să nu le spui despre ce e vorba.

Horia râde în continuare.

ILEANA (CONT D)

Celor de afară, zic. Să nu le povestești.

Pentru că Horia nu are nicio reacție și continuă să

râdă, îl apucă de umeri și-l zguduie ușor.

ILEANA (CONT D)

Horia! Pot să mă bazez pe tine că nu le spui nimic celor de afară?

Abia acum râsul lui Horia se dezlănțuie cu adevărat, reușind cu greu să articuleze, printre hohote.

HORIA

(ducând un deget la buze)

Tac chitic.

O privește și îi face cu mâna, hohotind în continuare.

Horia iese.

HORIA (CONT D)

Te-am pupat pe buletin.

CUT TO:

INT. HOLUL BLOCULUI. PE PALIER (UNDEVA ÎNTRE DOUĂ ETAJE). ZI.

Trei bărbați așteaptă să intre. Printre ei îl recunoaștem pe Sebastián, așezat lângă fereastră, fumând.

Mai există un fumător, un tip grizonant la vreo 50 de ani, cu fața ușor congestionată, îmbrăcat sobru. Se

numește DINU IONAȘ.

Lângă acesta, așezat pe trepte, cu spatele spre ușa la care se uită toți din când în când (inclusiv el) este LAURENȚIU APETRII. Este tânăr (25 de ani), foarte înalt și deșirat, cu ochelari, îmbrăcat în blugi, cămașă, cravată și pulover. În picioare are bocanci. Are păr lung șaten, prins în coadă.

În clipa în care Horia iese din birou, toate privirile se întorc spre el. Cu un efort vizibil, Horia se oprește din râs preț de câteva secunde și-i privește.

DINU

Ia uite ce vesel e - e de bine?

HORIA

(coborând treptele)

De bine, de bine...

DINU

Păi și noi ce facem? Mai stăm?

LAURENȚIU

Intru eu? Sau mă cheamă ei?

Se ridică să-i facă loc lui Horia. Spre ei urcă un alt bărbat, un exemplar foarte reușit, la vreo 35 - 40 de ani. Ținuta lui e de o neglijență studiată. E îmbrăcat elegant, fără să fi apelat la soluția costum-cravată. E brunet, tuns foarte scurt. Îl cheamă VIRGIL.

VIRGIL

Zi, dom'le, despre ce e vorba? E ceva serios?

HORIA

(izbucnind din nou în râs)

E o femeie.

*Horia dispăre și-i auzim pașii pe trepte, coborând.
Bărbații rămân uitându-se unii la alții.*

DINU

(făcând gestul prin care se descrie un om nebun)

Ăsta era cam tralala.

*Laurențiu se ridică, îi privește pe ceilalți,
îndreptându-și cravata. Începe să urce treptele.*

DINU (CONT D)

Curaj, găină, că te tai!

*Laurențiu întoarce capul, îl privește plictisit pe Dinu,
bate și intră.*

CUT TO:

INT. CAR. ZI.

*Pe ecranele din interiorul carului de transmisie îl
vedem pe Laurențiu intrând în biroul Ilenei.*

*Cadrul se lărgeste, descoperind interiorul carului.
Andreea stă aplecată deasupra umărului regizorului de
emisie, BEBE. Bebe este un tip brunet, genul șmecher, cu
o privire de licean obraznic, contrastând oarecum cu
obrazul neras de câteva zile. E îmbrăcat în haine stil
camuflaj, kaki, cu multe buzunare. Îi stă bine.*

*Pe scaunul de lângă el se află PUȘI BĂRBULESCU,
directoarea de programe, o femeie care pare să fi avut un
chip interesant odinioară, deteriorat acum de cearcăne,
oboseală și paloarea specifică fumătorilor înrăiți. Are vreo
45 de ani și destule kilograme în plus, dar, după culoarea
îndrăzneată a părului (de un blond à la Marilyn Monroe), e
genul care nu-și asumă în niciun fel noul aspect. Poartă
haine costisitoare, alese cu gust și cu grija de a nu-i*

dezvălui detaliile trupului.

În partea din spate a carului, după un geam (în cabina de sunet), se află sunetistul, NEA TOMIȚĂ. Are în jur de cincizeci de ani, părul cărunț. E înalt, genul care îmbătrânește frumos. E îmbrăcat în blugi și tricou.

BEBE

Hopaa!... Nambartuuu... Ești mâncat, băiatu'... Hai, Consânzeano tată, că ți-a venit Făt Frumosu'!

(uitându-se peste umăr, scurt, la Puși)

Foarte bine se descurcă gagică...

Din monitor îl auzim, puțin mai încet, pe Laurențiu.

LAURENȚIU

(în monitor)

Bună ziua. Mă numesc Apetrii Laurențiu.

ILEANA

(în monitor)

Bună ziua, Laurențiu. E o problemă dacă ne tutuim? Eu sunt Ileana. Ia loc.

ANDREEA

Da, nu e rea... Da' ea nici n-are mare lucru de făcut... Doar să fie pe fază.

BEBE

(uitându-se în monitoare)

Sesizăm o urmă de unghiură în gât?

ANDREEA

Ce să spunem?... C-am și de ce... Mare șmecherie să te culci cu un boșorog, că numa-n fund nu l-a pupat, ca să-i dea și ei acolo o emisiune, cât de cât...

PUȘI

(cu o voce răgușită)

Nu-ți face iluzii, păpușă, că ăsta nu mai poate de mult... De ani de zile nu i se mai scoală... poți să-i fluturi și un tramvai... A pipăit-o și el puțin - și-a lăsat balele pe ea...

ILEANA

(din monitor)

Îmi place că ai părul lung. Îți dă un aer... așa... ce mai... îmi place de mor...

INT. BIROU ILEANA. ZI.

Ileana și Laurențiu sunt așezați față în față, la birou.

LAURENȚIU

Mulțumesc. Am terminat fizica atomică.

ILEANA

Asta-i mai puțin important. Ce înălțime ai?

CUT TO:

LAURENȚIU

Unu nouăj'doi. Mă ajută cu ceva?

ILEANA

Păi, până una-alta, te ajută că-mi placi de mor...

(apoi brusc, fără legătură)

Ești viril?

LAURENȚIU

În ce sens?

ILEANA

În sensul acelor de ceasornic. Ești bun la pat?

LAURENȚIU

(o măsoară câteva secunde)

Căutați un tapițer?

ILEANA

Numai tipi haioși azi. Nu, nu caut tapițer. Caut bărbați sănătoși, virili, educați, sociabili, capabili să facă o femeie cu bani să se simtă bine. Cu asta se ocupă agenția mea. Te-ar interesa?

LAURENȚIU

Aaa... sorry, nu mă prinsesem. Păi și de ce ați mai cerut studii superioare în anunț?

ILEANA

Pentru că vreau să lucrez cu oameni civilizați și inteligenți. Nu mi-ai răspuns. Te interesează?

LAURENȚIU

Cât se plătește și care-i programu'?

ILEANA

Dacă ești bun, s-ar putea să nu mai ai timp nici să respiri. Cu plata e altă discuție. Trebuie să văd cum arăți și de ce ești în stare.

LAURENȚIU

Mă dezbrac acum?

ILEANA

Sper că nu-ți e jenă.

LAURENȚIU

Mie? Nu.

Își dă ochelarii jos și-i pune pe birou.

LAURENȚIU (CONT D)

Dar dacă intră cineva?

Ileana se duce și încuie ușa. Laurențiu o urmărește cu privirea și, când ea trece pe lângă el, o prinde de mână.

LAURENȚIU (CONT D)

Și, după ce mă dezbrac, ce urmează?

ILEANA

(*disimulând faptul că e surprinsă*)

Proba de foc.

LAURENȚIU

De foc sau de fuck?

ILEANA

(*încolțită*)

Pui prea multe întrebări.

CUT TO:

INT. CAR. ZI.

Bebe e surescitat la maximum.

BEBE

Fugi, Consânzeano, că ți-o trage ăsta în direct! De când cu moșu' tu nu mai știi ce-i aia, da' la unii li se mai și scoală câteodată...

ANDREEA

Ar vrea ea...

CUT TO:

INT. BIROU. ZI.

Ileana, care și-a retras mâna între timp și s-a dus repede la locul ei de la birou, se așază.

LAURENȚIU

O.K.

Începe să se dezbrace. Își desface întâi cravata, și-o trage cu un gest languros, parodiind un stripper profesionist, o învârte ca pe lasou deasupra capului și i-o

aruncă Ilenei. Își scoate apoi puloverul, mișcând ritmic din bazin, și-l aruncă undeva în spatele lui. Își trage cu un gest sălbatic elasticul care îi ține părul prins în coadă, după care își scutură pletele în toate direcțiile. Își descheie nasturii de la cămașă, lăsând să i se vadă maioul cu găurele. Învârte de două ori cămașa în aer, după care se oprește brusc.

LAURENȚIU (CONT D)

Da' tu nu mă ajuți niciun pic? urlă și tu, smulge-ți părul din cap, că vorba aia, ai toate motivele.

Își pipăie mușchii slăbănogi.

Ileana și-a mai revenit puțin. Reușește chiar să zâmbească.

LAURENȚIU (CONT D)

(pe un ton plin de promisiuni)

Ei, și-acu-i acu'!

Începe să se descheie la șliț.

LAURENȚIU (CONT D)

Ești pregătită?

ILEANA

(pe un ton panicat și repezit)

Da' tu ești pregătit să zâmbești? Pentru că ești la Camera ascunsă.

E în picioare și îi arată direcția în care se află camera, fără să îndrăznească să vină lângă el. Laurențiu se oprește.

LAURENȚIU

Unde?

Își ia ochelarii de pe birou și și-i pune.

ILEANA

Uite acolo.

LAURENȚIU

Păcat. Asta nu iese niciodată mișto la noi. Suntem penibili toți. În schimb, ideea cu agenția era beton. Ar fi mers.

Își ridică hainele și începe să se îmbrace.

LAURENȚIU

Dacă vreodată te hotărăști să te lași de prostiile astea și să-ți pui în practică ideea, caută-mă. Între timp, io m-antrenez. Pa.

Iese.

CUT TO:

INT. CAR. ZI.

Andreea se uită peste umărul lui Bebe în monitoare la Ileana, care bea un pahar cu apă, apoi, amintindu-și că e în direct, face cu mâna spre cameră, zâmbind.

ANDREEA

Erai s-o iei în mână rău de tot... Cum întâlnești unu' mai dezghețat, ești udă toată...

BEBE

Ba, da' rele sunteți.

ANDREEA

Hai, că ții cu ursu'.

PUȘI

Nu-i ușor ce face. Nu știu cine mai avea tupeu' ăsta.

BEBE

Sst, stai că s-a-ntors flăcău'!

Îl vedem pe ecran pe Laurențiu intrând din nou.

LAURENȚIU

(din monitor)

Mi-am uitat elasticu'.

ILEANA

(din monitor)

Ce elastic?

LAURENȚIU

(din monitor)

De păr. L-am aruncat pe aici pe undeva.

*Ileana, uitând că e în direct, vede elasticul sub birou.
Se așază în patru labe.*

BEBE

Stai așa, că stai bine... Uite ce unghi frumos...
Îlenuțo... te joci cu focu'...

ANDREEA

Dă-o-n mă-sa de nesimțită... și-arată curu' la stimatu'
telespectator...

PUȘI

Ia tăceți, s-auzim.

BEBE

Io cred c-a uitat fleța că e-n direct...

ANDREEA

A uitat pă pizda mă-sii...

PUȘI

Sst!...

CUT TO:
INT. BIROU. ZI.

Ileana se ridică brusc, cu elasticul. Privește spre cameră. E evident că uitase că e în direct. Îi dă elasticul lui Laurențiu.

LAURENȚIU
Mersi.

ILEANA
Eu mersi. A, am și uitat să-ți spun... să nu cumva să povestești celor de afară, că-ți dai seama că...

LAURENȚIU
Iii... păi le-am spus deja...

ILEANA
(aproape strigând)
Ești tâmpit?

LAURENȚIU
Zâmbește - ești la *Camera ascunsă*... Ce dracu' ești așa stresată... normal că nu le spun... ce crezi, că sunt vreun altruist, sau ce?

Iese.

CUT TO:
INT. CAR. ZI.

Nea Tomiță scoate capul din cabină.

NEA TOMIȚĂ
Îmi bag pula-n ea de emisiune. O să ne înjure lumea.

PUȘI

Și ce-i rău în asta?

Cei patru sunt cu ochii în monitoare.

CUT TO:

INT. BIROU. ZI.

Ileana e așezată la birou. Sebastián intră și se duce direct la scaunul de lângă birou. Între timp, Ileana s-a ridicat în picioare, cu intenția vădită de a-i întinde mâna. Sebastián o ignoră și se așază. Ca să-i dea senzația că nici ea nu e protocolară și motivul pentru care se ridicase în picioare era altul, Ileana își dă sacoul jos și îl agață în cuier.

ILEANA

S-a făcut cald, nu?

SEBASTIÁN

E bine.

Ileana se așază și se lasă pe spate, într-o poziție „relaxată”.

ILEANA

Sunt Ileana Mitici. Cu cine am onoarea?

SEBASTIÁN

Sebastián Bucur, berbec, șomer, divorțat...

ILEANA

(încercând un zâmbet)

...și de o concizie rară...

SEBASTIÁN

(î-o taie)

Nu-mi place să-mi pierd timpul’.

ILEANA

Ăsta e un lucru bun. Nici mie. Câți ani aveți?

SEBASTIÁN

Patruș'unu.

ILEANA

E bine. Din punctul de vedere al vârstei corespundeți.

SEBASTIÁN

Corespund pentru ce? Anunțul era destul de ambiguu. Cred că asta m-a și incitat.

ILEANA

Vă place ambiguitatea?

SEBASTIÁN

Mi-ar plăcea să-mi găsesc de lucru.

ILEANA

Sunteți o fire comunicativă? E foarte important pentru acest post.

SEBASTIÁN

Sunt cum vreți dumneavoastră.

ILEANA

Cum vă înțelegeți cu femeile?

SEBASTIÁN

În general sau în particular?

ILEANA

În pat.

SEBASTIÁN

(o fixează fără nicio expresie)

De un an întreg merg la interviuri și încerc să mă

angajez și credeam c-am auzit toate întrebările posibile și imposibile, de la cele mai „istețe” la cele mai imbecile. Așa credeam.

ILEANA

(încercând să-l domine)

Bun. Acum că v-ați revenit din surprindere, aș vrea să-mi răspundeți.

SEBASTIĂN

Fut bine.

Șocată, Ileana se ridică brusc în picioare.

CUT TO:

INT. CAR. ZI.

O vedem în monitoare pe Ileana uitându-se spre camera ascunsă și ducându-se la cuier. Își ia sacoul.

PUȘI

Aoleu! Am belit-o cu CNA-ul!

BEBE

Și dacă i-o trage în direct?

ANDREEA

Hai, că-i cel mai interesant de până acum. Numai să se descurce proasta. Berbecii sunt foarte dificili.

PUȘI

Nea Tomiță, din clipa asta bagi bip cu o secundă înainte să zică ăsta vreo porcărie...

NEA TOMIȚĂ

Cum să bag bip? Nu pot să bag bip în direct. Unde pula mea s-a mai auzit bip la emisiune în direct?

PUȘI

Păi, tocmai, că nu s-a mai auzit. Bagi tu!

NEA TOMIȚĂ
Îmi bag pula...

INT. BIROU. ZI.

Ileana e din nou la birou.

ILEANA
(ca și cum nu s-ar fi întâmplat nimic)
Sunteți foarte direct. Poate – prea direct.
CUT TO:

SEBASTIÁN
Nu asta era întrebarea?

ILEANA
Ba da.

SEBASTIÁN
La ce vă folosește să știți?

ILEANA
E esențial să știu. Despre asta e vorba. Am o agenție de servicii speciale pentru femei cu bani mulți. E de înțeles de ce n-am precizat asta în anunț. Nu vreau să am probleme nici cu poliția, nici cu toți mitocanii.

SEBASTIÁN
Da. Normal. Da' ce nu-nțeleg e de ce nu ați fixat și o limită de vârstă. Din ce-am văzut eu pe hol, nu prea au percutat armăsarii tineri la anunț. Am văzut și pensionari.

ILEANA
Vreau să aleg bărbați de toate felurile, care să mulțumească toate gusturile.

SEBASTIÁN
Buun. Și-acum ce urmează?

ILEANA

Proba estetică. Trebuie să văd cum arătați.

SEBASTIÁN

N-am niciun fel de complexe, dar vreau să știu despre ce bani discutăm, că... sincer vorbind, n-am niciun chef să mă dezbrac.

ILEANA

Plata variază în funcție de ce aveți de oferit.

SEBASTIÁN

Cine apreciază asta?

ILEANA

(bravând)

Eu.

SEBASTIÁN

Ce vă face să credeți că gusturile dumneavoastră sunt aceleași cu ale tuturor femeilor cu bani?

ILEANA

M-am documentat. Știu ce se cere.

SEBASTIÁN

Și ce se cere?

ILEANA

(încolțită)

Puneți prea multe întrebări. Cred că, de fapt, nici nu vă interesează job-ul. Propun să punem punct aici.

SEBASTIÁN

(tăios)

Nu.

(încercând să atenueze tonul dur)

Stați o clipă. Cred că m-ați înțeles greșit. Nu sunt deloc în situația în care să-mi permit să refuz din start un serviciu bine plătit. Sunt doar surprins că, la vârsta la care alți bărbați încep să plătească femeile, se poate întâmpla și invers.

ILEANA

Da. De fapt, cred că aveți dreptate, vârsta e... cam...

SEBASTIÁN

Sunt într-o formă excelentă. Contraziceți-mă, dacă nu sunteți de aceeași părere.

Începe să se dezbrace.

ILEANA

Ce faceți? Poate intra cineva.

SEBASTIÁN

Da, chiar, aveți dreptate.

Se duce la ușă, o încuie, ia cheia și o pune sus, pe etajeră, unde ea nu ajunge.

SEBASTIÁN (CONT D)

Acum nu ne mai poate deranja nici dracu'.

Sebastián continuă să se dezbrace.

Ileana aruncă o privire disperată spre cameră.

CUT TO:

INT. CAR. ZI.

BEBE

Ce face ăsta, mă? E tâmpit?

ANDREEA

Aoleu, când i-o spune lu' ăsta că e la *Camera*

ascunsă...

PUȘI

(ca pentru ea)

Mai bine nu-i spune...

(răbufnind)

Idioata! Și i-am zis că n-are cum să se descurce fără cască...

BEBE

N-aveai cum s-o lași cu cască! Se vedea. Nu te mai credea nici dracu'!

PUȘI

Sunteți niște inconștienți toți! Nu trebuia s-o lăsați...

ANDREEA

Da' dacă nu-i spune că-i la *Camera ascunsă* poate să ne dea și-n judecată, nu?

NEA TOMIȚĂ

(strigă, scoțând capul din cabină)

Ce faceți? Nu-i scoateți din emisie? Dacă pățește ceva asta mică?

PUȘI

Nu, nu, las-o, că ne belește șefu'... ce naiba să pătească? Nu suntem aici?

CUT TO:

INT. BIROU. ZI.

Sebastián e fără cămașă și tocmai își scoate, foarte meticulos, cel de-al doilea pantof. E genul care se comportă natural în orice situație.

Ileana e la birou, sprijinindu-și fruntea cu mâna. Nu e limpede dacă gestul are scopul de a o feri de cameră sau îi e jenă să se uite la el. Îi aruncă din când în când câte o privire printre degetele răsfirate, încercând, în mod

evident, să ia o hotărâre.

Brusc, își ia mâna de la frunte.

ILEANA

Uite ce e; e un joc...

Sebastián continuă să se dezbrace. Își scoate cureaua, într-un gest care amintește de tații care sunt pe punctul de a-și bate copiii. Nu e clar dacă nu cumva chiar asta urmează.

ILEANA (CONT D)

(din ce în ce mai grăbită)

Exact în spatele tău e o cameră ascunsă. Ești în direct.

Sebastián continuă să se dezbrace. Deja s-a descheiat la pantaloni. Își scoate și șosetele și-și dă pantalonii jos, rămânând în boxeri.

ILEANA (CONT D)

(deja vocea îi tremură)

Ți-am spus că ești la Camera ascunsă. Te vede toată lumea. De ce te-ai dezbrăcat?

Sebastián se așază pe scaun într-o poziție comodă.

SEBASTIÁN

Eu ăsta sunt. Ce zici? câți bani fac?

ILEANA

(privindu-l, deși face eforturi vizibile să pară că nu se uită la el deloc)

Habar n-am. Ți-am spus c-a fost o glumă. Te rog, îmbracă-te.

SEBASTIÁN

Un sfat pentru viitorul tău: niciodată nu începe lucruri pe care nu ești în stare să le duci la bun sfârșit. Asta așa, că veni vorba... Revenind la bani: câți bani fac?

ILEANA

Se pare că n-ai deloc simțul umorului. Repet: a fost o glumă.

SEBASTIÁN

Și cum se face că nu râde nimeni?

ILEANA

Bine. Cum vrei tu. A fost o glumă... nu mi-a ieșit... o glumă proastă.

SEBASTIÁN

Și zici că suntem în direct?

ILEANA

Da. În direct la Omega TV.

SEBASTIÁN

Unde-i camera?

Ileana are un moment de ezitare, după care îi arată una din cele două camere. Sebastián se duce spre cameră, apropiindu-se foarte tare cu fața de ea.

SEBASTIÁN (CONT D)

Deci tu vrei să spui că pe mine acum mă vede toată țara, nu? Asta vrei să spui.

ILEANA

Da. Bine, în afară de mediul rural, unde n-avem acoperire. Încă.

SEBASTIÁN

Și crezi că se uită cineva la porcăria asta a ta de

emisiune?

CUT TO:

INT. CAR. ZI.

Pe monitoare o vedem pe Ileana și o auzim spunând:

ILEANA

(pe monitor)

Da, ne vede toată lumea. De obicei, pe spațiul ăsta orar suntem lideri de piață.

PUȘI

Și când ne facem de căcat o facem în stil mare...

SEBASTIÁN

(pe monitor)

Deci, cum s-ar spune, tu ai cam feștelit-o acum.

ILEANA

(pe monitor)

Discuția asta n-are niciun rost. Oricum nu în fața telespectatorilor.

Se uită în cameră, insistent, încercând să comunice cu cei din car.

BEBE

Hai, mă, s-o oprim, că s-a fâsâit... Ce facem șefa, ieșim?

PUȘI

Nu. Emisiunea tre' să mai țină o juma' de oră... Nu ieși când vrei tu... Îl sun pe șefu'.

CUT TO:

INT. BIROU. ZI.

SEBASTIÁN

Dacă vrei părerea unui om obișnuit, gluma ta cu angajarea a fost complet cretină. Discuția de acum e OK.

ILEANA

Bine, treaba ta. Faci ce vrei cu timpul tău. Eu, una, plec.

Se îndreaptă spre ușă. Sebastián, în chiloți, îi taie calea.

SEBASTIÁN

Uite de-aia ajung toate curvele vedete de televiziune și pe tine nu te știe nici dracu'! Că nu știi să exploatezi momentu'.

ILEANA

Lasă-mă să trec!

Se uită la el. Cu o mișcare foarte bruscă, Sebastián o prinde de ceafa și o trage, aproape pe sus, până în fața camerei.

SEBASTIÁN

Cum îți sună asta: eu eram un nebun și tu erai tu... și, dacă tu și echipa ta nu făceați ce ziceam eu, eu te omoram.

Se uită în jur și privirea îi cade pe un cutter aflat într-un suport de pe birou. Ia cutterul și i-l pune la gât.

SEBASTIÁN (CONT D)

Sau ți se pare prea banală povestea asta?

ILEANA

(speriată)

Am văzut-o într-o sută de mii de filme...

SEBASTIÁN

(o prinde iar de gât)

Ei bine, acum ai s-o trăiești!

ILEANA

(râde nervos)

Tu de fapt vrei să mi-o plătești! Nu crezi că deja suntem chit?

SEBASTIÁN

(pe un ton cu inflexiuni aproape tandre, privind-o în ochi)

Tu de fapt te crezi mult mai importantă decât ești. O pipiță tupeistă care vrea și ea s-ajungă cineva. Dacă te-aș omorî în direct, ți-ar face ăștia statuie.

Ileana încearcă să se smulgă din mâinile lui, vede că nu poate, renunță.

ILEANA

Nu mi-e frică de tine.

SEBASTIÁN

Mie mi-ar fi.

Lipindu-și obrazul de capul ei, se uită și el în cameră.

SEBASTIÁN (CONT D)

Ia spune-le tu colegilor tăi să nu cumva să ne scoată din direct, că o pățești. Oricum ar fi o mare prostie din partea lor - i-ar înjura toată lumea c-au întrerupt emisiunea exact când era mai palpitantă și n-au apucat să vadă când el a omorât-o pe ea.

ILEANA

Și dacă nu vreau?

SEBASTIÁN

Te omor, ți-am spus. Da nainte de asta îți facem un picuț reclamă: le arătăm la oameni niște craci de Adesgo, le-arătăm...

Cu mâna liberă îi ridică puțin fusta, apoi își plimbă mâna încet pe corpul ei.

ILEANA

(urlând brusc)

Puși!...

CUT TO:

INT. CAR. ZI.

În monitoare îi vedem pe Ileana și pe Sebastián obraz lângă obraz. Dacă n-am ști contextul am crede că sunt doi îndrăgostiți care s-au filmat în vacanță pentru a transmite salutări părinților.

ILEANA

(pe monitor; regăsindu-și autocontrolul)

Puși, știu că mă vezi. Nu mai plânge...

Puși, care plânge, se oprește brusc.

ILEANA (CONT D)

(pe monitor)

Nu știu ce-ați vorbit cu șefu', da' ar fi bine să nu mă opriți - cel puțin nu acum.

NEA TOMIȚĂ

(scoate capul și începe să strige, enervat)

Ce dracu' m-am căznit ca bou' să montez microfoanele-alea sub birou, și ei vorbesc numa' pân' colțuri?

(către Puși)

De ce nu mi-ai spus să pun microfoane peste tot?

ANDREEA

(pentru prima dată cu o urmă de compasiune)

Nea Tomiță, de sunet îți arde mata acum?

NEA TOMIȚĂ

Normal ar fi să le-auzim și gândurile, ca să știm când să intervenim – și noi auzim din doi în doi...

PUȘI

(plângând înfundat)

Dacă lăsa birou' cum l-am aranjat eu, era foarte bine. Da' ea nu: că vrea ghiveci. Mic. Că vrea scotch, că vrea cutter. Că stă cineva să numere câte pixuri are ea pe birou! Na! Ești mulțumită acum, că ai cutter? Zi mersi dacă nu ți-o pune asta scotch pe gură...

BEBE

(vorbind pentru sine)

Eu îi scot din emisie – nu vreau s-ajung la pușcărie... ăla oricum habar n-are dacă e pe post sau nu...

Sună telefonul mobil al lui Puși.

PUȘI

(răspunde cu respirația întretăiată de plâns)

Alo!...

Pauză în care ascultă ce i se spune la capătul firului. Închide. Izbucnește și mai tare în hohote.

PUȘI (CONT D)

Șefu' zice să nu oprim sub nicio formă. Se uită toată țara...

CUT TO:
INT. BIROU. ZI.

Ileana începe să plângă, fără zgomot.

ILEANA
(printre suspine)
Spune-mi ce vrei.

SEBASTIÁN

Vreau să nu te mai smiorcăi că-mi indispui toți fanii. Dai un iz de telenovelă și nu se mai uită nici dracu'.

(răstit, sever)

Trebuie să-ți amintesc eu că ești în direct? Comportă-te ca o profesionistă!

Îi dă drumul Ilenei și, cu aerul unui regizor profesionist într-o efervescentă creatoare, face ture prin cameră și începe să pocnească din degete. Ileana rămâne în fața camerei și încearcă să facă niște semne discrete celor din car.

SEBASTIÁN (CONT D)

(în timp ce camera e fixată asupra Ilenei)

Publicul trebuie ținut, luat prin surprindere. Mare căcat...

(se aude un bip întârziat)

te-am luat ostatecă... Și? Mai departe ce se întâmplă? Ce le mai dăm?

Ritm! Acțiune! A! Gata!

(brusc, se oprește din agitație și spune, pe un ton complet alb)

Știu! Vreau un elicopter și un milion de dolari.

Vedem reacția Ilenei, care constă într-o trecere de la expresia complice (pentru cei din car) la lipsa totală de expresie.

CUT TO:

INT. CAR. ZI.

Toți cei din car, inclusiv Puși, cu fața tumefiată de plâns, izbucnesc într-un râs isteric.

BEBE

Ce? Ce elicopter bă, băiete, că noi nu ne-am luat lefurile de două luni...

SEBASTIÁN

(de pe monitor)

La ce sume învârtiți voi acolo în televiziuni nici nu e mult!

BEBE

Învârtim pe mă-ta!

ANDREEA

(plânsă și ea)

E atât de greu să facem rost de un elicopter? În fond, e în joc viața unuia dintre noi...

PUȘI

(isterică, urlând)

Fă, tu ești proastă? De unde dracu' să-l iau? Io mă cac elicoptere?

ILEANA

(de pe monitor, cu voce stinsă)

Tu faci mișto de mine?

CUT TO:

INT. BIROU. ZI.

SEBASTIÁN

Nu. Deși ar fi fost reușită ca poantă. Da' asta cu păcăleli e meseria ta - nu mă bag. Pur și simplu îți cer

(se uită în cameră)

vă cer la modul cel mai serios un elicopter și un milion de dolari. Ți se pare exagerat?

ILEANA

(idiotizată)

Nu știu. N-am termen de comparație.

SEBASTIÁN

Să știi că e decent. N-am sărit calu'.

ILEANA

(pe un ton cât poate ea de cald, încercând să se facă înțeleasă, cât mai bine)

Problema e că, indiferent dacă ne ceri un elicopter și un milion de dolari sau o rachetă și un miliard de dolari, pentru noi e același lucru. Că n-avem.

SEBASTIÁN

Te cred. Da' ăsta-i tot șpilul când acționezi în direct.

Începe s-o mângâie pe păr.

SEBASTIÁN (CONT D)

Că, dacă nu vor să vadă o mândrețe de fată murind la datorie, fac ei rost. Plus că telespectatorii deja țin cu tine. Vor să scapi vie din chestia asta. Apropo - voi acolo la televiziune semnați protecția muncii?

ILEANA

Ei, semnăm protecțiaaaa... *(amintindu-și că e în direct, adaugă)* bip.

SEBASTIÁN

Nasol.

ILEANA

N-o să-ți dea nimeni nimic. Oricum, nu pentru mine... E prima mea emisiune și mă plimbă de nu știu când pentru ea... probe peste probe peste probe... nici măcar n-am carte de muncă... ar fi urmat să mă angajeze dacă ieșea bine emisiunea asta... Crede-mă că nu ți-ai ales bine prizoniera...

SEBASTIÁN

Nu-mi place că n-ai încredere în tine... Știi că oamenii dau pe tine exact atât cât crezi tu că faci...

ILEANA

(încurajată)

Da. Așa e.

(după o pauză, își adună curajul)

Uite ce e... io mi-am luat orice gând de la vreo televiziune din țara asta. Nici măcar nu cred că e vina ta. Hai să terminăm odată cu tot circul ăsta... Probabil că suntem deja mai

cunoscuți decât am fi sperat vreodată – și io, și tu. Deocamdată n-ai făcut nimic rău. O să zicem că fusesem înțeleși și nimeni n-o să pătească nimic. O să-ți ceară și autografe...

Îi ia mâna și îl privește în ochi.

ILEANA (CONT D)

Hai să mergem acasă...

Sebastián o trânteste pe birou și se apleacă peste ea.

SEBASTIÁN

(scrâșnit, amenințător)

Am impresia că nu înțelegi. Două lucruri mă enervează pe lumea asta: femeile proaste și să nu fiu luat în serios. Trebuie să fiu violent ca să-ți dai seama că nu glumesc?

Sebastián îi dă drumul și se îndepărtează. Ileana, albă la față, nu îndrăznește să se miște. Sebastián se duce în dreptul camerei.

SEBASTIÁN (CONT D)

(vorbind rar și răspicat)

În cazul în care și dumneavoastră aveți dubii, simt nevoia să vă precizez următoarele: unu – acest cutter.

(îl arată la cameră)

aparent inofensiv, e foarte ascuțit. Priviți...

Se taie cu o mișcare scurtă și sigură pe picior. Îi dă sângele.

SEBASTIÁN (CONT D)

Sper că nu va fi cazul dar, la o adică, același cutter îmi poate servi spre a-i lua gâtul adorabilei ființe de pe birou...

(arată spre Ileana)

Doi – elicopterul n-a fost un clișeu dintr-un film, cum n-au fost nici banii. Vreau și elicopterul și banii până la ora...

(se uită la ceas)

...opt. Dacă la opt elicopterul nu e pe terasa acestui bloc, veți asista la o crimă în direct. Și trei – vreau un televizor ca să urmăresc și eu cea mai palpitantă emisiune care s-a făcut vreodată. Și, până când ni se va satisface această curiozitate firească, cu scuzele de rigoare pentru telespectatorii noștri fără de care noi nu am exista, luăm o mică pauză.

Sebastián se duce, își ia cămașa de pe scaun și acoperă camera cu ea. Din acest moment, toate imaginile din car vor fi din unghiul celei de-a doua camere ascunse.

CUT TO:

INT. CAR. ZI.

În monitoare îl vedem pe Sebastián mutând mobila, pentru a bloca ușa. Trage etajera (cea pe care se află camera acoperită), apoi un fotoliu etc.

Puși vorbește la telefon, cu ochii în monitor. Se uită la ceas.

PUȘI

Îi dăm de la premii? Mai sunt d-alea cu diagonala mică... Poa' să-l aducă Stănică...

(apropiindu-se cu ochii de monitor) Țsta blochează

ușa. Pe unde i-l dăm? *(pauză)*

O să trimit un băiat la vecinii de sus, să-l coborâm pe acolo.

(pauză)

Bine, șefu', dacă i-ați anunțat, noi așteptăm... să se descurce ei că de-aia sunt polițiști...

(pauză)

Treaba lor... să-l împuște... de nenorocit...

(începând brusc să plângă)

Că asta-mi trebuie mie, după ce că sunt cu inima...

Închide. Ne dăm seama că șeful a închis deja.

BEBE

Ce-au zis ăia de la poliție?

PUȘI

Sunt pe drum. Zice că-i dăm televizor.

(se oprește)

Aoleu! Păi o să-și dea seama că mai e încă o cameră ascunsă...

(resemnată)

E... asta e... Ileano, fato... cum ți-o fi norocu'!

Andreea intră în car, cu un mobil în mână.

ANDREEA

Era mama... cică e o nebunie întreagă. Sună telefonu' nonstop. Cică unii fac pariuri – dacă o omoară sau nu.

NEA TOMIȚĂ

(scoate capul; cu aerul că face un anunț important)

Io-mi bag pula.

CUT TO:

EXT. STRĂDUȚĂ LATERALĂ BD. DECEBAL. SEARĂ.

Din câteva mașini militare sar câteva zeci de bărbați

îmbrăcați în uniforme anti-tero, cu cagule și puști cu lunetă. Sub comanda unui bărbat la vreo 45 - 50 de ani, dispar în blocul de vizavi.

CUT TO:

INT. BIROU. SEARĂ.

Ușa e baricadată cu mobilă. Ileana stă pe scaunul ei de la birou, dar atitudinea ei nu mai are nimic din aceea a unei femei de afaceri. Umerii căzuți, rimelul întins, privirea în pământ.

Sebastián tocmai a terminat de baricadat. Se îndreaptă spre scaunul cu haine, caută într-un buzunar de la sacou, își ia țigările și bricheta și-și aprinde o țigară.

SEBASTIÁN

(îi întinde pachetul)

Fumezi?

ILEANA

Nu, mulțumesc...

SEBASTIÁN

Te-ai mai liniștit?

ILEANA

Da. Sigur. De când ne-ai baricadat aici m-am liniștit de-a binelea...

SEBASTIÁN

Aaa... sper că nu te-am speriat... asta-i doar așa, de ochii lor... ca să le tai cheful să dea buzna... m-ar obliga să te omor...

(după câteva secunde de tăcere, uitându-se la ea)

Tu știi că eu n-am nimic personal cu tine... În alte condiții, cine știe... Ghinionu' tău că m-am hotărât să profit de șansa pe care mi-ai dat-o...

ILEANA

Dar n-are cum să-ți iasă... chiar dacă ți-ar da... elicopter și tot ce vrei tu... tot n-ai cum să scapi... Cum pleci?

SEBASTIÁN

O să mai abuzez puțin de bunăvoința ta... nu pot ieși de aici fără tine... m-ar împușca în două secunde... și după aia facem o tură cu elicopteru'...

ILEANA

(enervată, ca și când ar explica unui copil)

N-are cum să-ți iasă... lucrurile astea nu ies... Ce-o tot ții cu elicopterul ăsta? Tu chiar crezi c-o să reușești?

SEBASTIÁN

Sunt pilot.

ILEANA

(sincer mirată)

E, na!...

SEBASTIÁN

Greu o să fie până ajungem la elicopter.

ILEANA

Dacă va exista vreun elicopter.

SEBASTIÁN

Dacă nu va exista, va fi foarte trist. În special pentru tine. Oricum, eu nu mai am nimic de pierdut.

Ileana se apropie de el, își dă sacoul jos, apoi bluza. Rămâne în sutien. El o privește. Ileana îi întinde bluza și-și ia sacoul pe ea.

ILEANA

Rupe și tu o mânecă. Io nu pot. Îți curge sângele ca

la balamuc și mă enervează.

El rupe mâneca și i-o dă ei, care îngenunchează și îl leagă la picior. Întreaga scenă pare desprinsă dintr-un film erotic de duzină.

ILEANA (CONT D)

(în timp ce-l bandajează)

Uite-mă fraternizând cu personajul negativ...
Întotdeauna în filme chestia asta mi s-a părut trasă de păr.
Ar mai lipsi să ne și pupăm.

SEBASTIÁN

Sau să ne

(se aude un bip)

JUMP CUT TO:

INT. CAR. SEARĂ.

PUȘI

(strigă)

Bine, nea Tomiță? Vezi că se poate?

Nea Tomiță bodogăne, cu un aer mulțumit.

JUMP CUT TO:

INT. BIROU. SEARĂ.

ILEANA

S-a oprit. Poți să te-mbraci. Dacă nu cumva crezi că
pari mai dur în chiloți.

SEBASTIÁN

Nu tu m-ai pus să mă dezbrac?

ILEANA

Ba da. Și m-a costat destul. Acum îmbracă-te.

Sebastián începe să se îmbrace.

Sebastián și-a pus pantalonii.

ILEANA (CONT D)

Plecăm?

SEBASTIÁN

Eu sunt gata în orice clipă. Salvatorii tăi o târăgănează.

ILEANA

(izbucnind în hohote isterice de râs)

Nu pot să cred! Nu mi se-ntâmplă asta!

(schimbând brusc tonul; încercând să se liniștească)

Așa, calm, calm... visez... mâine, mâine-i emisiunea... m-am gândit prea mult la ea... visez tâmpenii...

(privirea îi cade pe Sebastián)

De ce-mi faci asta? Ce ți-am făcut? Ce-ai cu mine? De ce-mi încurci tu mie viața? Eu n-am nicio legătură cu planurile tale idioate...

Se duce lângă el și îi ia mâna.

ILEANA (CONT D)

(schimbând tonul)

Lasă-mă să plec. Vreau să plec. Nici măcar nu mă cunoști. Lasă-mă naibii să plec de-aici!

Tu fă ce vrei - e treaba ta. Nu mă interesează.

SEBASTIÁN

Cum vine elicopterul, plecăm.

Ileana începe să dea la întâmplare cu pumnii în el; el nu face nicio mișcare, lăsând-o să se descarce.

ILEANA

(isterică)

Nu! Nu mai vreau să aud cuvântul elicopter! Ești nebun! Nebun! Nebun de legat! Elicopter!

De ce nu submarin? De ce nu deltaplan? De ce nu...

El îi prinde mâinile.

ILEANA (CONT D)

(pe un ton alb)

...Tu-ți dai seama că ești sărit? Nu știu, o fi cineva de vină, ți-o fi făcut cineva ceva... da' de ce să plătesc io?

SEBASTIÁN

(o ține de mâini)

Ești urâtă când te enervezi.

(după o pauză)

Nu te-ai gândit nicio secundă că totul are un motiv... poate că vreo femeie pentru care am renunțat la tot mi-a întors spatele exact când aveam mai mare nevoie de ea... mi-a luat copiii... „Tati nu e-n stare de nimic”. Oricum nu era nimic de capul lor, niște răsfățați... după ce ai aflat cum e să zbori, refuzi să te târăști. Eram cel mai bun... „Bă, cum faci tu de-ți ies toate?” Ia să nu-ți mai iasă... Partea bună în toate astea e că nu mai trebuie să fii amabil cu nimeni pentru că toți te tratează ca pe un rahat.

Ileana îl privește, părând înduioșată de povestea lui. Apoi, brusc, se smulge din mâinile lui, se duce și ia cămașa de pe camera de filmat.

ILEANA

(implorând, cu cămașa în mâini; strigă)

Puși! Scoateți-mă de aici! mai sunteți acolo? Ce faceți? Mă vede cineva?

SEBASTIÁN

(cu cutterul în mână, ducându-se lângă ea)

S-ar putea să nu mai am răbdare până la ora opt... Așa că, grăbiți-vă... Colega asta a voastră e cam imprevizibilă...

CUT TO:

INT. HOL. SEARĂ.

Stănică (mic și ager, la o vârstă indescifrabilă, între 30 - 40 de ani) și Gigi (25, grăsuț și transpirat) urcă scările, cărând un televizor nou-nouț color, destul de mare ca să-i incomodeze.

În dreptul apartamentului în care se filmează se află Dinu, Virgil și un nou venit cu o față comună.

DINU

M-aș duce pân'afară să văd ce se întâmplă, ce-i cu agitația asta, da, dacă iese ăsta tocmai acum?

Ceilalți doi ridică din umeri („faci cum vrei”).

STĂNICĂ (O.S.)

(printre gâfâieli)

Am auzit că tipu' e blindat dă dinamită. Poate sărim tot blocu'n aer...

GIGI

(placid)

Aoleu, nea Stănică! De când te știi ai fost cobe! Numai a rău tragi... Uite oamenii ăștia cum stă p-aici pân' față și nu le e frică nici pic...

DINU

(foarte alertat)

Ce e dom'le, de ce să ne fie frică? A pățit cineva ceva?

STĂNICĂ

(trecând de ei, fără să se oprească)

Bă, ăștia n-au aflat nimic...

GIGI

Păi dacă era' pă hol, săracii, de un' să știe?

Se întoarce spre ei, urcând, împingând de televizor.

GIGI (CONT D)

Nu mai stați, că nu vă mai primește la *Camera ascunsă*... e un terorist înăuntru...

Cei trei se uită unul la altul, neînțelegând nimic. Virgil privește în urma lor, apoi încearcă clanța. Stănică se oprește din urcat.

STĂNICĂ

Stai, dom'le, la un loc, vrei să ne-arunci pe toți în aer?

VIRGIL

Aștept de-o oră aici și chiar n-am chef să plec fără să intru...

Se uită la ceas.

VIRGIL (CONT D)

Nu se poate, asta-i chiar culmea: e șapte fără cinci.

DINU

Și ce-i cu *Camera ascunsă*?

GIGI

Du-te, dom'le, undeva să te uiți la televizor, că e-n direct... să vezi că nu te mint... Ți s-a urât cu zilele?

DINU

Dubiosu' ăla care-a stat p-aici pe hol și n-a scos o vorbă?

Stănică se oprește; a ajuns la etajul superior; se aplecă și vorbește peste balustradă.

STĂNICĂ

Eee... dacă e pe-așa... în ziua de azi toți par dubioși... și dânsul pare dubios... prea e luxos îmbrăcat...

Arată spre Virgil, care începe să-și aranjeze gulerul de la geaca de piele.

STĂNICĂ (CONT D)

Da, ce să faci? Ești atent și n-ai ce păți...

(lui Gigi)

Și tu pari dubios, da' m-am învățat cu tine... Lasă-l jos...

Gigi lasă și el televizorul jos.

Pe scări se aud bocanci tropăind. În câteva secunde, palierul e invadat de bărbați înarmați, îmbrăcați în uniforme anti-tero. Unul dintre ei îi face semn din cap lui Dinu: „valea”.

CUT TO:

EXT/INT. BALCON. SEARĂ.

Din balconul de deasupra, Stănică și Gigi coboară televizorul, cu ajutorul unei improvizatii de funii, spre balconul în care se află Ileana.

În balcon cu Stănică se mai află vecinul, cei trei copii și mamaie, care supraveghează foarte atenți operațiunea.

Pe trotuar, Puși și Andreea dau din mâini, încercând să dirijeze acțiunea.

MAMAIE

Vezi, maică, să nu-l scapi! Ține bine de el!

VECINUL

Nu te mai băga, bre, că știu oamenii ce fac... Sunt de meserie...

PUȘI

Ai grijă, Stănică, că altfel ești bun de plată... și televizor te faci...

STĂNICĂ

Și dac-o rezolvă maistrul Stănică, îmi dați o primă dă cascador?

GIGI

(*vesel*)

Și mie, și mie...

PUȘI

Mai la dreapta, Stănică... Așa... încă puțin! Acuma e exact în dreptul lor.

CUT TO:

INT. BIROU. SEARĂ.

În birou s-au petrecut unele schimbări: Ileana e așezată pe un scaun în mijlocul încăperii, iar Sebastián o leagă cu mâinile la spate, folosindu-se de funiile cu care i-a fost dat televizorul.

ILEANA

Asta chiar e o prostie... Ce, ți-e frică să nu m-arunc pe geam? N-aș face-o, crede-mă. Mai am multe de făcut pe lumea asta. Și tu la fel. Nu se dărâmă cerul dacă ai pierdut o femeie. Înseamnă pur și simplu că ai ales prost. Au! Vezi că e prea strâns! Viața începe în fiecare clipă. Vezi că m-apasă nodu'! N-ai voie să... n-ai decât să mă legi cât vrei tu... Ți-ai pierdut încrederea, asta e. Eu n-o să ajung așa...

SEBASTIÁN

Mă bucur pentru tine.

Sebastián mută scaunul pe care este așezată Ileana, în așa fel încât ea să poată vedea la televizor. El se duce în

spatele televizorului și umblă la niște fire - montează cablul.

SEBASTIÁN (CONT D)

Spune-mi când se vede, te rog. Firele astea sunt cam improvizate.

ILEANA

Nu se vede nimic... Cred că nu e bun cab... așa, acum se vede... lasă-l așa... Ee... l-ai stricat! Nu trebuia să-l mai miști! Așa! E bine, e perfect...

(văzându-se pe ecran)

Aoleu, arăt groaznic!

Sebastián vine repede în fața televizorului și, fără să-și ia ochii de la ecran, își trage celălalt scaun lângă Ileana. Are aerul ca urmărește un meci decisiv.

SEBASTIÁN

Exagerezi! N-arăți rău deloc. Arați și tu în sfârșit a femeie. La început, parcă erai o păpușă Barbie. Și, dacă vrei părerea unui om obișnuit, ar trebui să faci asta...

Sebastián se ridică de pe scaunul lui, se duce în spatele Ilenei și, cu ochii în televizor, îi scoate din păr clama care îi ținea părul strâns. Revine la locul lui admirându-și opera.

SEBASTIÁN (CONT D)

Acum ești aproape frumoasă.

ILEANA

Mulțumesc. Da' ia uite...

Îi arată cu capul spre ecranul televizorului.

ILEANA (CONT D)

Ești mult mai telegenic decât mine... Ar fi trebuit să faci televiziune. Te iubește camera.

SEBASTIÁN

Mă iubește pe-ascuns, că e *Camera ascunsă*.

ILEANA

Nu, serios, cred că ai avea o audiență feminină mamă-mamă...

SEBASTIÁN

(începând să râdă)

Zău dacă nu încep să-mi schimb părerea despre tine... Chiar nu pricepeam de ce ți-au dat emisiunea asta pe mână. Da' ai instincte bune: încerci să te împrietenești cu călăul...

Acționezi logic. Ești o supraviețuitoare înnăscută.

ILEANA

Nu încerc decât să te fac să înțe...

SEBASTIÁN

(tăindu-i vorba)

Ce-o fi pe alte programe?

Se ridică și dă pe altceva.

SEBASTIÁN (CONT D)

Telecomanda nu ne-au dat, scârțanii. Nu prea te iubesc colegii ăștia ai tăi. Și nu-nțeleg de ce.

Sebastián revine la locul lui și de pe micul ecran se aude vocea unei prezentatoare de știri.

PREZENTATOAREA DE ȘTIRI

...din păcate. Cu toate acestea, se pare că angajata televiziunii „Omega TV” nu și-a pierdut calmul, sperând probabil că forțele de ordine vor acționa în mod pertinent. Reporterul nostru Radu Mișteni ne transmite informații calde, de la fața locului. Radu... ai legătura.

CUT TO:

EXT. ÎN FAȚA BLOCULUI. SEARĂ.

Lângă carul Omega TV, vedem un furnicar de reporteri și operatori de la diverse televiziuni, polițiști și gură-cască. Au mai apărut și alte care de transmisie, blocând circulația. Apucăm să-l vedem pe RADU încercând să pună capăt unei conversații cu Dinu.

DINU

(insistent)

N-auzi, dom'le, c-am vorbit cu el cum vorbesc cu mata acuma și l-am cunoscut că-i dubios cum l-am văzut? Prea era el...

Replica lui e întreruptă cu brutalitate de Radu, care îl îmbrânțește afară din cadru.

Pe toată durata intervenției lui Radu îl vom vedea pe Dinu care tot încearcă să se strecoare în cadru, cu două degete ridicate, ca la școală.

RADU

Mulțumesc, Miruna, am preluat legătura. Se pare că individul care o ține ostatecă pe Ileana Mitici nu apare în niciun fel de evidență a poliției, spitalelor cu profil psihiatric sau ca fost angajat în serviciul român de aviație. Sarcina organelor de ordine devine și mai grea în aceste cond...

Sebastián dă pe alt program, unde vedem o reporteră transmițând din același loc.

REPORTERA 1

Locul e înțesat de oameni îndelung antrenați să intervină în astfel de situații și se pare că atât ei, cât și lunetiștii de pe blocul de vizavi, nu așteaptă decât un semn ca să intervină...

Sebastián schimbă din nou programul. Tot o reporteră.

REPORTERA 2

(cu vocea tremurată de emoție)

...televiziunii. Își va pune, oare, agresorul în practică amenințarea, acum că până la ora opt mai sunt doar

(își verifică ceasul)

trei minute și jumătate? Se pare că...

Sebastián se ridică și stinge televizorul.

SEBASTIÁN

(spre cameră)

Se pare că sunteți penibili, toți. Dacă era după cât de bine știți voi să acționați, fata asta era moartă de mult și voi stăteați și vă uitați.

ILEANA

(către Sebastián)

Mie mi s-a făcut frică. Hai să ne oprim! Lasă-mă să vorbesc eu cu ei.

Începe să plângă. Sebastián o mângâie pe păr.

SEBASTIÁN

Ține minte: când ți-e frică de un lucru, nu există decât o singură soluție – să faci ceva de zece ori mai greu.

Se îndreaptă spre cameră și se oprește în fața ei.

SEBASTIÁN (CONT D)

E opt.

Ileana a reușit să-și desfacă legăturile de la mâini și, profitând de faptul că Sebastián e cu spatele la ea pentru că se uită în camera de filmat, cu o repeziciune surprinzătoare, apucă un ghiveci și-i dă lui Sebastián cu el în cap. Sebastián se clatină, fără să cadă și se întoarce

foarte mirat spre Ileana.

ILEANA

Iartă-mă.

Ileana se repede disperată la geam, îl deschide și începe să urle.

ILEANA (CONT D)

Nu trageți! Sunt bine, n-am pățit nimic și nici n-o să...

Sebastián o ajunge din doi pași și o îmbrânțește din fața geamului, trântind-o pe covor și rămânând în dreptul geamului cu spatele spre exterior și cu fața spre Ileana.

SEBASTIÁN

Imbecilii ăștia sunt în stare să te împuște pe tine din greșeală... Ai avut noroc!

CUT TO:

INT. CAR. NOAPTE.

Îi vedem pe Puși, Bebe, Andreea și nea Tomiță în aceleași locuri în care îi vedem mereu, cu singura modificare că, dintr-odată, ca la un semn, în clipa în care se aude o împușcătură, urmată la un interval foarte scurt de alte două, toți sar în picioare. Pe ecranele monitorului o vedem pe Ileana, care se trânteste în genunchi lângă Sebastián. Acesta e lungit pe podea.

ILEANA

(în monitor. Strigă disperată)

Nuuu!

Se apleacă asupra lui, părănd că-i vorbește. Urlă, plângând isterică, bate cu pumnii în ușă, strigă pe geam și, din când în când, se apleacă spre Sebastián.

INT. STUDIO TV / CASĂ ILEANA. SEARĂ.

FADE TO BLACK.

FADE ÎN:

În imaginea TV vedem un studio de știri în care o recunoaștem pe Andreea Bădulescu.

ANDREEA

Îl avem în această seară cu noi pe domnul Dinu Ionaș, martor la evenimentul în care angajata Omega TV, Ileana Mitici, era pe punctul de a-și pierde viața.

(către Dinu Ionaș, care apare acum în cadru, aranjându-și cravata)

Domnule Ionaș, vă rugăm să relatați pentru telespectatori ce știți.

DINU

În primul rând bună seara și vă mulțumesc că m-ați invitat.

În timp ce el vorbește, pe ecran apare subtitrat „Dinu Ionaș, martor”.

ANDREEA

Domnule Ionaș, ce anume vi s-a părut suspect la el?

DINU

Era foarte tăcut, chiar necomunicativ așa putea spune. Tot timpul a stat la fereastră și s-a uitat pe geam. S-a uitat pe geam și a fumat. A fumat foarte mult.

CUT TO:

INT. LIVING CASĂ ILEANA. NOAPTE.

Vedem imaginea de mai sus și la televizorul Ilenei. Ileana stinge televizorul și pune telecomanda alături.

Ileana, în tricou, nemachiată și trasă la față, e așezată pe covor, sprijinită de fotoliu. Se uită în gol la

ecranul televizorului oprit.

Camera are generozitatea și căldura pe care nu le întâlnești niciodată într-un apartament de bloc. Deși nu e foarte spațioasă, are un design plăcut, cu mobilă puțină și sobă de teracotă. E evident că e o casă destul de veche, adaptată la gusturile unei persoane tinere. Peste tot sunt haine aruncate la întâmplare, scrumiere pline cu mucuri de țigări, pahare murdare.

Ileana se uită fără nicio expresie în jur. Se ridică și adună vreo patru pahare, cu care iese din cameră.

CUT TO:

INT. BUCĂTĂRIE / LIVING. NOAPTE.

Ileana, la chiuvetă, spală mecanic pahare. În timp ce spală unul dintre pahare (pahar de șampanie) rămâne cu mâinile în chiuvetă, cu privirea în gol la apa care curge.

Oprește apa, lasă paharul în chiuvetă și se șterge cu mâinile de tricou, în timp ce iese din bucătărie.

Revine în living. Deschide unul din sertarele de la bibliotecă. Scoate mai multe casete, evident căutând ceva anume. Găsește caseta pe care o caută (o casetă VHS). Încearcă să închidă sertarul, dar acesta nu se închide din cauza casetelor puse aiurea. Renunță.

Se duce la videorecorderul aflat sub televizor. Se așază lângă aparat fără să facă nimic. Se uită în gol. După câteva secunde, scoate carcasa casetei cu gesturi lente. Din carcasă cade un bilet, pe care Ileana nu-l vede. Pune cu grijă carcasa alături, după care bagă caseta.

Câteva secunde de „purici”, după care o vedem pe ecran pe Ileana râzând în hohote.

Imagine VHS. Ileana e îmbrăcată într-un maiou mulat și niște pantaloni de costum bărbătești imenși. E în picioarele goale și sare în pat, ținându-se de betelia pantalonilor.

ILEANA

(printre hohote)

Te oftici că-mi vin mai bine decât ție! Ofticosule!

Camera se apropie tot mai tare.

ILEANA (CONT D)

(țipând)

Nu veni! Nu te-apropia, că dau cu karata!

Întinde mâinile într-o figură de arte marțiale. Îi cad pantalonii. Rămâne în bikini. În secunda următoare, pe ecran apare mâna ei. Se aude un râs bărbătesc.

Ileana privește imaginile împietrită lângă televizor. Oprește caseta și o derulează. Așteptând să se deruleze caseta, privirea îi cade pe biletul de pe covor. Îl ridică și-l desface absentă. Începe să-l citească.

Pe măsură ce citește, încep să-i tremure mâinile. Termină de citit biletul și începe să plângă, încet.

Sună telefonul. Ileana nu are nicio reacție. Telefonul sună insistent. Ileana se ridică și-l scoate din priză. Se duce la video și îi dă drumul.

FADE TO:

EXT. MUNTE. ZI.

În imaginea VHS care este acum cât ecranul o vedem pe Ileana cocoțată într-un copac și auzim o voce de bărbat.

BĂRBAT (O.S.)

Dă-te, mă, jos de-acolo, că vin la tine... Poate mi te

lovești! Dă-te jos imediat! Mă, n-auzi?

ILEANA

Pe cuvânt că nu mai am curaj să cobor...

BĂRBAT (O.S.)

(strânge cadrul pe chipul ei)

Păi, de urcat cum te-ai urcat?

ILEANA

Nu știu, când m-am urcat nu mi-a fost frică... Vino să mă iei!

BĂRBAT (O.S.)

Ce-mi dai?

ILEANA

Ciuciu.

Cadrul se lărgeste într-un ritm rapid, semn că bărbatul cu camera se îndepărtează.

ILEANA (CONT D)

(strigă)

Mă enerveeezi... Vino-napooooi... Mamă, ce mă enerveeezi...

JUMP CUT TO:

INT. HOL CASĂ ILEANA. SEARĂ.

În imaginea VHS vedem un bărbat cocoțat pe un taburet la tabloul electric, meșterind ceva. E cu spatele. Auzim vocea Ilenei.

ILEANA (O.S.)

Priviți acest bărbat gospodar. Cu mișcări sigure, de profesionist, el va repara definitiv acea siguranță care sare de trei ori pe zi.

Camera coboară puțin, filmând fundul bărbatului.

ILEANA (O.S.) (CONT D)

Priviți câtă forță emană. De altfel, el bate și covoare, când e pus.

Bărbatul se întoarce, lăsându-se brusc pe vine, în așa fel încât fața lui ocupă tot ecranul. Vedem că bărbatul e Sebastián.

SEBASTIÁN

Ia dă-mi-o și mie puțin!

Din mișcarea camerei deducem că a trecut dintr-o mână în alta și că Sebastián s-a ridicat între timp din nou în picioare, pe taburet și o filmează pe Ileana de sus.

SEBASTIÁN (O.S.) (CONT D)

Priviți cât e de fericită o femeie când are siguranță.

Cu o mișcare bruscă filmează tabloul, apoi iar pe ea.

ILEANA

(se strâmbă; îi vine să râdă, dar se abține)

Hhm hhm... ce-am mai râs... Hiii...

(brusc, panicată, dispare din cadru; se aude de departe)

Friptura...

Apare iar în cadru.

ILEANA (CONT D)

Proiectu' cu friptura s-a ars.

JUMP CUT TO:

INT. BAIE CASĂ ILEANA. ZI.

Imagine VHS. Sebastián e în cada plină cu spumă. Stă relaxat, cu capul sprijinit de marginea căzii. Are în

mână un pahar de șampanie.

Camera se rotește prin baie. Vedem WC-ul cu capacul lăsat. Din mișcările camerei înțelegem că Ileana s-a așezat cu fundul pe capacul de la W.C. Își filmează picioarele goale, după care revine cu camera pe Sebastián.

ILEANA (O.S.)

E una la mine acolo... una, Puși. Genul menopauză revoltată. Horror. Mă urăște de nu se poate. Cred c-a fost combinată cu moșu' în tinerețea ei, că altfel nu-mi explic...

SEBASTIÁN

Și ai treabă cu ea?

ILEANA (O.S.)

Păi, dacă-mi dă moșu' emisiunea o să am, că-i directoare de programe... Da' e cam... una-două plânge... ieri i-a cerut fata aia de la meteo un leucoplast și ea a-nceput să plângă...

da' a plâns așa, vreo oră...

SEBASTIÁN

(sorbind din pahar)

Ia fă-te-ncca'!

ILEANA (O.S.)

De ce? Vrei un prim-plan?

SEBASTIÁN

Te vreau pe tine.

Din mișcările camerei ne dăm seama că Ileana o pune pe W.C. Îi vedem picioarele (undeva la nivelul genunchilor) dispărând din cadru, apoi vedem faianța căzii.

ILEANA (O.S.)

Bâldâbâc.

FADE TO BLACK.

INT. LIVING ILEANA. NOAPTE.

Ileana oprește caseta. Pe ecran sunt „purici”. Se întinde pe covor pe burtă, cu fața în jos și cu telecomanda de la video în mână. Nu-i vedem fața, dar auzim niște gemete, care, tocmai prin faptul că nu seamănă a plâns de femeie, sunt cu atât mai sfâșietoare.

După câteva secunde, ridică brusc capul de parcă ar fi strigat-o cineva. Se uită într-un punct fix, pe covor. Descoperim o pereche de papuci bărbătești. Se întinde aproape târându-se spre ei. Ia un papuc și, cu el într-o mână și cu telecomanda în cealaltă, revine în fața televizorului. Dă drumul la video ținând papucul în mână, de parcă ar urma să bată pe cineva cu el.

În imaginea VHS o vedem pe Ileana în pat, cu picioarele în sus, pe perete.

INT. DORMITOR ILEANA. ZI.

Vedem, cât ecranul, imaginea de mai sus, tot VHS.

ILEANA

Ăsta-i mai subțire și ăsta-i mai gros! Ce naiba, tu nu
vezi?

SEBASTIÁN (O.S.)

Sebastián Bucur. Cum îți sună?

FADE TO:

ILEANA

Așa să te cheme? Merge. Dreptu' i mai gros!

Ileana (căreia i-am văzut picioarele foarte bine, dar nu i-am văzut fața) se trage spre marginea patului, stând cu capul în jos, în așa fel încât Sebastián să-i vadă și fața (invers).

ILEANA (CONT D)

Și ochii, tu nu vezi?

SEBASTIÁN (O.S.)

Ce-i cu ochii?

ILEANA

Păi, nu vezi? Am unu' mai mare și unu mai mic. Țsta mic e mai ager și ăla mai mare e holbat. Cum ar fi mai bine să-i am pe amândoi?

SEBASTIÁN (O.S.)

Sebastián Bucur, berbec, șomer, divorțat...

ILEANA

Și de o concizie rară... Mie astea holbate mi se par sexy.

SEBASTIÁN (O.S.)

Mie mi se pare că au probleme cu ficatu'.

ILEANA

Pe bune? Da' astea cu ochii mici și ageri?

SEBASTIÁN (O.S.)

Sebastián Bucur... e bun... eu zic că mi se potrivește.

ILEANA
Mai e șorici?

SEBASTIÁN (O.S.)
Mă duc să văd.

Stinge camera.

INT. BUCĂTĂRIE. SEARĂ.
FADE TO BLACK.
FADE ÎN:

Imagine VHS. Ea îl filmează în timp ce el face mămăliță. Amestecă de zor într-un ceaun cu făcălețul.

ILEANA (O.S.)
Degeaba zici tu. Are și ea dreptate în felul ei. E angajată de cinci ani. Vezi că s-a făcut un cocoloș. Așa, ăla. Și n-a făcut nimic important, săraca. Și vin eu, mă bag un pic în seamă cu moșu' și uite că o să-mi dea emisiune.

SEBASTIÁN
Tu ești tu. Avem smântână?

Ileana pleacă de pe Sebastián și filmează frigiderul, pe care îl deschide.

Închide frigiderul.

ILEANA (O.S.)
Tu ești subiectiv, că mă iubești. Avem.

ILEANA (O.S.) (CONT D)

Oricum, când le-a zis moșu' c-o să fie în direct, dacă le vedeai fețele... Au rămas toți mască.

SEBASTIÁN
Ți-e frică?

ILEANA (O.S.)

Io zic că s-a făcut.

SEBASTIÁN

Zi, mă, dacă nu mai vrei. Dacă nu mai vrei, renunțăm.

ILEANA (O.S.)

Mi-e să nu mă linșeze ăștia...

Sebastián oprește focul.

SEBASTIÁN

Hai, Desdemona, lasă filmele și pune masa...

Sebastián răstoarnă mămăliga.

ILEANA (O.S.)

(în timp ce, din balansul camerei deducem că o dă jos de pe umăr)

De unde până unde Desde...

Imaginea se oprește brusc.

INT. LIVING ILEANA. ZI.

Imagine VHS. Ileana intra în cameră.

ILEANA

Nu-mi e decât că nu pot să plâng la coman... Unde te-ai dus?

O vedem învârtindu-se prin cameră, uitându-se după ușa și după canapea.

ILEANA (CONT D)

(mai tare)

Ești în baie?

CUT TO:

Iese din cameră, lipsește câteva secunde și se întoarce. Stă în mijlocul camerei în picioare.

ILEANA (CONT D)

Hai, mă, unde te-ai băgat? Vino să vorbim despre asta cu plânsu'. Eu nu pot să plâng la comandă. Mamă, ce mă enerveezi... Dacă nu vii imediat să mă-nveți să plâng, fii atent că mă supăr...

(niciun răspuns)

Bine, mă, gata, m-am supărat. Ești neserios. Nu mai vorbesc cu tine. Și știi ceva? Să faci bine să-ți cauți ostatecă, că io-mi bag picioarele.

Sebastián apare din spatele ei și-o apucă destul de violent de ceafă. O târăște în fața camerei, care e ascunsă în bibliotecă.

SEBASTIÁN

(foarte serios; scrâșnit)

Da' dacă eu eram un nebun și tu erai tu? Și, dacă echipa ta nu făcea tot ce ziceam eu, te omoram.

ILEANA

Mamă, ce m-ai speriat!

(constatativă) Băi, îmi vine să plâng! *(fericită de-a binelea)*

Hiii... uite că mi-au dat lacrimile...

SEBASTIÁN

Ți-am zis că nu-i mare scofală... Trebuie doar să fii atentă la mine... și să nu te mai analizezi atât. Zâmbește! Ești la *Camera ascunsă*!

ILEANA

(vede camera)

Ce-i cu asta? Ai filmat? Hai, mă, de ce nu mi-ai spus și mie?

SEBASTIÁN
De-aia!

Începe s-o sărute.

CUT TO:
INT. DORMITOR. NOAPTE.

Imagine VHS. Două perechi de picioare (de bărbat și de femeie) întinse în pat. Camera se fixează pe labele picioarelor. Toate degetele se mișcă.

ILEANA (O.S.)
Da' e clar c-o să mă dea afară după chestia-asta.

SEBASTIÁN (O.S.)
Și ce dacă? Sau a-nceput să-ți placă acolo?

ILEANA (O.S.)
Nu.

Laba piciorului ei lovește ușor laba piciorului lui.

ILEANA (O.S.) (CONT D)
Ce naiba să-mi placă? Da' mă gândeam așa, la situație.
(după o pauză)
Auzi?

Îi pune piciorul peste al lui.

ILEANA (O.S.) (CONT D)
Da' ce-ar fi să aibă succes? Să nu mai pot să scap de ei, dup-aia?

SEBASTIÁN (O.S.)
Succes oricum o să aibă.

Leagănă piciorul Ilenei.

SEBASTIÁN (O.S.) (CONT D)

Tu-ți dai seama că, dacă-ți iese bine chestia asta...

Se oprește din legănat și îi pune piciorul alături.

SEBASTIÁN (O.S.) (CONT D)

...nu mai ai voie să-ți fie frică de nimic în viața ta?

Ileana își pune labele suprapuse, una în continuarea celeilalte, cu călcâiul piciorului drept sprijinit de vârful degetelor de la piciorul stâng.

ILEANA (O.S.)

Oricum, când sunt cu tine parcă sunt alt om. Am curaj să fac orice.

Sebastián își așază și el labele la fel.

SEBASTIÁN (O.S.)

Cu mine, fără mine, ce contează? Important e să îndrăznești.

ILEANA (O.S.)

Nu ți-am văzut niciodată alunița asta...

Înțelegem din poziția tălpilor ei că Ileana s-a suit peste el.

CUT TO:

INT. DORMITOR. ZI

Imagine VHS. Ileana e în pat, învelită până la brâu cu plapuma. Pe noptieră, o cană de ceai pe jumătate plină și niște sticlute; pe o farfuriuță, felii de lămâie etc.

ILEANA

Mi-l scot?

SEBASTIÁN (O.S.)

Păi, au trecut zece minute?

ILEANA

Au trecut treispe.

SEBASTIÁN (O.S.)

Ia dă-l încoa'!

Ileana scoate de la subsuoară termometrul și i-l întinde. Camera coboară fără țintă, semn ca Sebastián a luat termometrul și îl citește. Revine cu camera asupra ei.

SEBASTIÁN (O.S.) (CONT D)

Bravo, băi, voinicule! Nu mai ai febră.

Ileana sare direct în două picioare, în mijlocul patului.

ILEANA

Yes!

SEBASTIÁN (O.S.)

Niciun yes! Măine. Măine te ridici din pat.

ILEANA

(lăsându-se să cadă înapoi în așternut)

Hai, mă, că nu mai pot să suport!

SEBASTIÁN (O.S.)

N-are rost să riscăm să te-mbolnăvești din nou, tocmai acum.

ILEANA

Da' vii și tu în pat, să mai repetăm?

SEBASTIÁN (O.S.)

Vin în pat, da' nu repetăm. Azi nu ne gândim deloc la asta!

Oprește camera.

INT. LIVING. ZI.

Imagine VHS. Ileana e pe fotoliu.

FADE TO BLACK.

FADE ÎN:

ILEANA

Te-nșeli. Eram tare urâtică. Adică, așa, nicicum. Mă țineam scai de unu' Gigi Amnistie. Nu mai știu de ce-i zicea așa. Fusese pe la școala de corecție, parcă. Oricum, eram ca râia după el și ăsta mă ignora total. Adică nici nu mă gonea, nici nu mă băga în seamă. Și era un fel de înțelegere mută între toți golanii ăia: mă lăsau să stau pe lângă ei, de fapt nu pe lângă ei, pe lângă el. Cam la doi centimetri de el mă așezam întotdeauna. Puneau la cale tot felul de nenorociri prin cartier pe-acolo, da' o dată măcar nu s-au întrebat ce-i cu mine între ei. E-adevărat că nici n-am luat vreodată cuvântul. Acuma mă gândesc: or fi crezut că sunt mută. De fapt, am vorbit odată cu el, pentru prima și ultima oară. Se adunaseră ca de obicei vreo cinci. Vorbeau de-ale lor și-și treceau o țigară din mână în mână. Normal că pe mine mă săreau. Și, la un moment dat, Gigi Amnistie, în timp ce povestea cum l-a bătut pe unu' până i-a dat borșu, a strănutat, după care a continuat să povestească. Și-unu i-a zis: „Vezi, bă, Amnistie, că ți-a sărit mucii pă barbă!” La care eu am scos din buzunarul de la rochiță o batistă apretată. Și i-am zis: „Poftim!” Gigi Amnistie a luat-o, s-a șters pe barbă, mi-a dat-o înapoi și mi-a dat o palmă după cap. „Ia să nu te mai prind p-aici!” Am plâns pân-acasă, da' nu de ciudă că mi-a dat palma de față cu toți ăia. Am plâns de supărare că el n-a înțeles cât îl iubeam și că i-a fost rușine de mine că i-au sărit mucii.

Camera se zgâlțâie. Se aude râsul înfundat al lui Sebastián, apoi dezlănțuit, în hohote. Începe să râdă și Ileana.

FADE TO:

INT. LIVING. NOAPTE.

Ileana, în fața televizorului, cu papucul lui într-o mână și cu telecomanda în cealaltă, râde singură. Stinge televizorul și își dă seama că a stat tot acest timp cu papucul în mână. Îl pune jos. Lasă și telecomanda. Se duce la minibarul din bibliotecă și-și scoate o sticlă de whisky. Dispare din cameră și vine cu un pahar. Își toarnă în pahar, lasă sticla pe măsuta de la televizor. În picioare, cu paharul într-o mână și cu telecomanda în cealaltă, dă din nou drumul la televizor.

Imagine VHS.

Ileana, cu un ibric în mână.

FADE TO:

INT. BUCĂTĂRIE. DIMINEAȚĂ.

Imaginea VHS de mai sus.

ILEANA

...de parcă era asfaltul lui. Auzi, da' știi ce mă gândeam aseară? Și-am zis să nu te mai trezesc să te-treb: eu ce fac? Stau ca tuta, nu ripostez în niciun fel? Hai să-ți fac ceva, să-ți dau cu ceva-n cap, să te mușc... să... nu știu... ceva...

SEBASTIÁN (O.S.)

Logic așa ar fi: să-mi dai cu ceva în cap... doar să vedem cu ce. Te-nvăț eu cum să dai.

Ileana toarnă cafeaua în căni.

ILEANA

Cu un ghiveci? Că altceva nu văd ce.

SEBASTIÁN (O.S.)

Da. Ghiveci. Da' trebuie să nu uiți să ceri.

ILEANA

Normal că cer. Da' mi-e să nu-ți sparg capu'. Cum să-ți dau să nu te doară?

SEBASTIÁN (O.S.)

Lovești aici.

Ileana urmărește demonstrația pe care noi nu o vedem. Întinde mâna, prin fața camerei, spre locul unde, probabil, i-a arătat el. În cealaltă mână are ibricul gol.

ILEANA

Unde? Aici?

SEBASTIÁN (O.S.)

Exact. Da' nici mai sus, nici mai jos.

ILEANA

Te riști la o probă?

Îi arată ibricul.

SEBASTIÁN (O.S.)

Păi, nu frige?

Ileana pune mâna pe ibric.

ILEANA

Nu. S-a răcit.

SEBASTIÁN (O.S.)

(în timp ce mâna lui intră în cadru, apucând ibricul)

Uite-aici. Poți să dai cât vrei de tare, că nici nu doare,

nici nu e periculos.

Sebastián îi întinde ibricul înapoi. Ileana îl ia.

ILEANA

(uitându-se la el stresată, dar încercând să pară relaxată)

Deci acolo, da?

Îi mai vedem o dată mâna trecând prin cadru cu ibricul și înapoi.

SEBASTIÁN (O.S.)

(foarte calm)

Da. Exact acolo.

ILEANA

Păi da, acolo. Nici mai sus, nici mai jos. Bine. A, zicem că veneam mai din spate, da? Ca să te iau prin surprindere.

Ileana se îndepărtează de el, cu fața la cameră, câțiva pași.

ILEANA (CONT D)

Fii atent că vin! Ești pregătit?

SEBASTIÁN (O.S.)

Da, da. Hai!

ILEANA

Două, trei, și!

Ileana pornește spre el, ținând foarte strâns ibricul de coadă. La jumătatea traseului se oprește cu ibricul în dreptul feței.

ILEANA (CONT D)

Piua! auzi, da... dacă nu nimeresc exact-exact acolo?

SEBASTIÁN (O.S.)

Cum adică să nu nimerești? Nimerești, dacă ești atentă! Hai odată, că s-a răcit cafeaua!

ILEANA

(oftează)

Biine, hai că-ncerc, da'... eu și hârtia o arunc pe lângă coș. Hai, că mă concentrez!

Face din nou câțiva pași în spate, cu fața la cameră, apoi pornește brusc la atac. Într-o secundă e lângă el. Auzim un zgomot sec și o vedem pe Ileana cu fața aproape lipită de cameră, schimonosită de groaza propriei fapte. Camera s-a clătinat ușor.

ILEANA (CONT D)

(privește întrebător la Sebastián)

A fost bine? Am nimerit exact unde-ai zis?

SEBASTIÁN (O.S.)

Pe-aproape.

ILEANA

Ai, mă, zii... te-a durut? Mai încercăm o dată?

SEBASTIÁN (O.S.)

Nu, a fost bine. Da' să nu dai cu mila, că se vede. Stai liniștită, că nu doare niciun pic. Ia, hai să-ți dau și eu ție, ca să te convingi.

Îi ia ibricul din mână și, în timp ce își dă jos camera de pe umăr, apucăm să vedem chipul panicat al Ilenei. Nu știm unde e pusă camera care le surprinde siluetele trunchiate într-un du-te-vino prin fața ei.

ILEANA (O.S.)

Stai, mă, ce sari să dai? Întâi să stabilim locul exact. Ce, toți oamenii au capul la fel?

SEBASTIÁN (O.S.)

Hai, mă, nu te mai prosti! Ce, n-ai încredere în mine?

ILEANA (O.S.)

Ba am, nu e vorba de-asta. Tu nu știi un amănunt esențial despre mine...

(pe un ton grav)

...eu am capul foarte țuguiaț. S-a mirat și popa la botez...

Sebastián o prinde și o imobilizează, având într-o mână ibricul (nu le vedem capetele, doar porțiuni din trunchi și picioare). Se aude râsul lui Sebastián, apoi același zgomot sec de dinainte, când Ileana l-a pocnit cu ibricul.

ILEANA (O.S.) (CONT D)

Au!

(după o pauză, în care s-a aplecat spre cameră, a făcut cu ochiul și i-am putut citi pe buze replica „nu m-a durut”)

Aaa! Mi-ai turtit țuguicul!

(se oprește din văicăreală; pe un ton foarte serios)

Te iubesc.

CUT TO:

INT. LIVING. ZI.

În imaginea VHS îi vedem pe Ileana și pe Sebastián. Sebastián e pe fotoliu cu o bere în mână din care ia o înghițitură zdravănă. Ileana stă pe celălalt fotoliu, cu picioarele sub ea. Se uită fix la el.

ILEANA

Nu că-mi pasă, dar mi se pare normal să stabilim niște reguli pe care să le respectăm amândoi.

SEBASTIÁN
Ești nebună!

Mai ia o gură de bere.

ILEANA
Nu mă deranjează decât că minți. Și-atunci nu văd de ce-am mai pierde timpul-împreună.

SEBASTIÁN
Ce-i grav e că nu-ți pui problema că s-ar putea să te înșeli. Poate că nu eram eu.

ILEANA
Scutește-mă! Erai tu, și-o țineai de gât. Și-ai pupat-o exact cum pupi tu!

SEBASTIÁN
Mai avem bere?

ILEANA
Știi ce mă distrează la chestia asta? Că pare că eu aș fi geloasă, că mă țin după tine, că te urmăresc...

SEBASTIÁN
Și nu-i așa?

ILEANA
(disprețuitoare)
Băiete, nu te supraaprecia! Voiam doar să știu cum stăm. Ce faci tu mi-ar fi extrem de ușor să fac și eu, sper că-ți dai seama de asta... Și chiar ar fi interesant.

SEBASTIÁN
Bine.

ILEANA

Bine ce?

CUT TO:

INT. LIVING. NOAPTE.

Ileana derulează câteva secunde caseta cu telecomanda, apoi dă drumul din nou.

În imaginea de pe televizor se vede pe ea însăși, plângând, și spunând printre lacrimi „n-ai decât să faci ce vrei”. Apasă din nou pe telecomandă, derulând alte câteva secunde.

Oprește derularea și dă din nou drumul.

În imagine e Ileana, așezată în brațe la Sebastián.

INT. LIVING. ZI.

CUT TO:

Imagine VHS. Ileana, în brațe la Sebastián, plângând, îi prinde capul în mâini și i-l imobilizează, uitându-se foarte de aproape, fix în ochii lui.

ILEANA

Uită-te în ochii mei! Tu nu-nțelegi că se vede că minți? Că se citește în ochii tăi?

(serioasă)

Că poate-ți dau acum un cap în gură!

Sebastián se uită mirat la ea, apoi izbucnește într-un râs zgomotos. Ileana începe și ea să râdă.

ILEANA (CONT D)

Gata! Hai, că sunt curioasă cum am ieșit!

SEBASTIÁN

Ai fost foarte bine, serios. Am înțeles și eu de ce unii-și bat nevestele.

Ileana se apropie de camera și obturează ecranul.

CUT TO:

EXT. IARBĂ VERDE. ZI.

Imagine VHS. Sebastián stă întins pe spate, în iarbă, cu mâinile sub cap. E cald. Sebastián ține ochii închiși, zâmbind. Din când în când, în cadru intră și picioarele desculțe ale Ilenei. Ne dăm seama că ea este cea care filmează.

ILEANA (O.S.)

Și dacă ne trezim că ne dauăștia elicopter?

SEBASTIÁN

Ei, ne dau! Și dac-ar vrea să ne dea tot n-ar fi în stare să se mobilizeze așa rapid.

ILEANA (O.S.)

Bine și... dacă, totuși, ne dau? Ce le zicem?

SEBASTIÁN

Păi, facem o tură cu el.

ILEANA (O.S.)

Păi, și cine conduce? Mama?

SEBASTIÁN

Eu. Am fost pilot.

ILEANA (O.S.)

Ei, na! Nu mi-ai zis niciodată!

SEBASTIÁN

N-a venit vorba.

ILEANA (O.S.)

Și ce lucru important nu mi-ai mai spus?

SEBASTIÁN

Că te iubesc ți-am spus?

ILEANA (O.S.)

Mi-ai spus.

SEBASTIÁN

Ei, ăsta-i singurul lucru important.

ILEANA (O.S.)

Poate ne-arestează ăștia.

SEBASTIÁN

N-au pentru ce. E doar o glumă. Nimeni nu pățește nimic. Și le crește și-audiența.

De-a lungul discuției lor, Ileana a filmat din diverse unghiuri, și așezată, și din picioare, și de sus și de jos. Pe ultimele două replici, din felul în care e încadrat Sebastián, ne dăm seama că ea s-a așezat peste el, într-o poziție sexy.

SEBASTIÁN (CONT D)

Oprește aia.

FADE TO BLACK.

INT. DORMITOR. DIMINEAȚĂ.

Imagine VHS. Sebastián doarme.

ILEANA (O.S.)

(șoptind cântat)

Scoală-te, băi, puturosule! La ora asta, alții sunt sătui de muncă și tu nici nu te-ai trezit încă!

Sebastián deschide ochii și o privește lung.

SEBASTIÁN

Ești frumoasă. Te-ai trezit de mult?

ILEANA (O.S.)

De vreo oră și ceva. Am visat groaznic toată noaptea și mi-a părut bine că m-am trezit. Hai, wake up, că eu plec!

SEBASTIÁN

Mai lasă-mă cinci minute!

ILEANA (O.S.)

Bine, dar nu mai mult! Vreau să te mai întreb vreo două chestii la care nu ne-am gândit până acum.

CUT TO:

INT/EXT. HOL/CURTE CASĂ ILEANA. DIMINEAȚĂ.

Imagine VHS. Sebastián e îmbrăcat într-un halat imens de prosop, albastru și în papucii pe care i-am văzut mai devreme.

ILEANA (O.S.)

Zi-mi baftă și te iubesc și filmează-mă și tu pe mine, s-avem document din dimineața zilei în care am devenit celebri!

Camera se mută de pe umărul Ilenei pe umărul lui Sebastián. O vedem pe Ileana. E într-adevăr frumoasă (așa cum am văzut-o în scenele din birou).

SEBASTIÁN (O.S.)

De ce ți-ai strâns părul?

ILEANA

Că par mai dură, mai femeie de afaceri. Hai, zi-mi baftă și te iubesc, că-ntârzii. Ne mai vedem abia-n direct!

SEBASTIÁN (O.S.)

Te iubesc. Baftă!

Ileana se apropie de cameră, până când i se mai vede doar părul. E clar că cei doi se sărută.

ILEANA

Mi-e frică de mor! Te iubesc.

Deschide ușa. Iese. Camera o urmărește traversând curtea. Când ajunge la poartă, se mai întoarce odată cu fața spre el.

SEBASTIÁN (O.S.)

Fă-mi și mie „sexy”!

Ileana se întoarce cu tot corpul, își depărtează mâinile de corp și-și scutură foarte energic umerii și sânii, într-o atitudine deloc sexy, dar foarte comică. Sebastián se aude râzând. Ileana iese și închide poarta după ea.

INT. LIVING. DIMINEAȚĂ.

FADE TO BLACK.

Sebastián, în halatul albastru în care l-am văzut mai devreme, închide ușa. Din acest moment, imaginea nu mai este VHS, ci imagine normală de film. Sebastián, încă zâmbind, pune camera în bibliotecă.

CUT TO:

INT. BUCĂTĂRIE. DIMINEAȚĂ.

Sebastián scoate din frigider o bucată de ghiudem, pe care o taie bucățele. Pune bucățelele pe o farfurie.

CUT TO:

INT. LIVING. DIMINEAȚĂ.

Cu farfuria cu ghiudem și pâine în mână, Sebastián se duce la sertarul cu casete, îl deschide și scoate de acolo o casetă. Îi desface carcasa și pune înăuntru un bilet pe care îl scoate din buzunarul halatului. Închide carcasa.

Pune caseta în sertar. Ia altă casetă, o bagă în video și-i dă drumul.

Se așază pe fotoliu și se uită la ecran, începând să mănânce.

În ecran, vedem o fată care face jogging, filmată de departe. Camera începe să se zgâlțâie, semn că purtătorul ei a început și el să alerge.

SEBASTIÁN (O.S.)

Domnișoară!...

CUT TO:

EXT. PARC. ZI.

Imagine normală de film. Sebastián, cu o cameră de filmat pe umăr, aleargă după Ileana.

SEBASTIÁN

Domnișoară!...

Sebastián își dă jos camera de pe umăr și, cu ea în mână, are viteză mai mare. Ileana întoarce capul abia la al doilea strigăt al lui, alergând în continuare. Sebastián reușește s-o ajungă și aleargă și el câteva secunde alături de ea.

SEBASTIÁN (CONT D)

Ți-a căzut clama.

Aleargă mai departe, fără să se uite la ea. Ileana îl privește, își pune mâna în păr, fără să se oprească.

ILEANA

Hiii... chiar... nici n-am simțit. Nu-nțelegeam ce tot strigi. Am crezut că vrei să mă agăți.

SEBASTIÁN

Asta-i altă discuție. Vreau să te agăț. Dar acum ți-a căzut clama.

ILEANA

Și nu mi-o dai?

SEBASTIÁN

Dacă mi-o ceri, ți-o dau. Da' ești mai frumoasă fără ea.

ILEANA

Ce dacă? Dă-mi-o!

Sebastián îi dă clama. În timp ce aleargă, Ileana își prinde părul la loc. Sebastián continuă să alerge alături de ea.

ILEANA (CONT D)

Acum ce mai vrei?

SEBASTIÁN

Acum te-agăț.

INT. RESTAURANT. NOAPTE.

FADE OUT: FADE ÎN:

O mână de bărbat ține pe degetul arătător o haină de damă, pe care o dă unui chelner. Chelnerul pune haina peste o alta haină (de bărbat) pe care o are pe mână și iese din cadru.

Un restaurant de lux. Lumină dată doar de sfeșnice. În mijlocul salonului un pian cu coadă la care un bărbat în smoking cântă încetișor. Atmosferă foarte relaxată. Nu sunt ocupate decât câteva mese.

La una dintre acestea sunt Ileana și Sebastián. Amândoi sunt foarte eleganți. Beau vin. Din când în când se uită într-o anume direcție, mai mult Ileana. Urmărindu-le privirea, descoperim că se uită la MARCELA, care stă singură la o altă masă. Are în jur de patruzeci de ani, este

îmbrăcată cu lucruri extrem de rafinate. E foarte frumoasă, poate puțin obosită, dar, în orice caz, foarte interesantă.

SEBASTIÁN

Poate, dacă vrei tu neapărat. Da' uită-te puțin la ochii ei... îi citești prețul în privire.

ILEANA

(pufnește)

Detest chestia asta a voastră, a bărbaților! Cum vedeți o femeie superbă la care n-aveți acces, vă consolați repede cu gândul că sigur e curvă. Femeia asta n-are niciun cusur. E impecabilă.

SEBASTIÁN

În primul rând: am norocul să am acces exact la femeile pe care mi le doresc, doi: mă mânghește să văd că tu n-ai încredere în tine. Femeia aia și-ar dori să fie ca tine, dar nu mai are cum.

ILEANA

Măcar pune și tu un „poate” înainte de afirmațiile pe care le faci. O cunoști de undeva?

SEBASTIÁN

Cunosc genul.

ILEANA

(ironică)

Ah, Doamne, se pare că a dat norocul peste mine! Am întâlnit, în sfârșit, bărbatul visurilor mele: uns cu toate alifiile, pe care nu-l mai surprinde nimic. Bineînțeles, în afară de mine, care sunt singura capabilă să alung monotonia din viața lui. Ce naiba! O fi vreo soție de diplomat care are întâlnire cu bărba-su. Și-ăla întârzie, că cine știe ce tratat semnează.

Ileana izbucnește în râs, dându-și seama că a picat și

ea în patima supozițiilor nefondate.

SEBASTIÁN

(zâmbind)

Vrei să ți-o aduc aici, la masă?

ILEANA

(sfidător)

Da.

SEBASTIÁN

Scuză-mă o secundă.

Sebastián se ridică și se duce la masa Marceliei. Se așază. Ileana îl vede vorbind încetitor cu aceasta, dar nu aude ce îi spune. Sebastián se ridică, trage scaunul femeii și vine cu ea la masa Ilenei. O invită pe Marcela să se așeze. Ea se așază.

MARCELA

(către Ileana; îi întinde mâna)

Eu sunt Marcela.

ILEANA

(stupefiată, îi întinde și ea mâna)

Ileana. Îmi pare bine.

MARCELA

Îmi pare foarte rău că nu pot în seara asta. Sunteți foarte drăguți amândoi și mi-ar fi făcut plăcere. Da' de mâine încolo oricând, în afară de vineri.

Ileana vrea să zică ceva, dar nu prea își găsește cuvintele. Din fericire, Marcela intervine din nou.

MARCELA (CONT D)

Atâta v-aș ruga: să vă gândiți dinainte cam ce vreți să facem, ca să știu ce să-mi iau la mine, cum mă-mbrac. Și unde vreți s-o facem: la mine, la voi, la hotel. Sau, poate,

aveți voi vreo preferință...

ILEANA

Îmi pare rău. În seara asta aș fi avut chef. Măine... cred c-o să încercăm altceva... Oricum, mulțumesc. Cine știe, poate altă dată...

Marcela scoate o carte de vizită și i-o dă lui Sebastian.

MARCELA

Sigur că da, nu-i nicio problemă. Doar să mă sunați cu două zile înainte, ca să nu-mi pun altceva.

Se ridică și le zâmbeste.

MARCELA (CONT D)

Chiar mi-ar fi făcut plăcere. Sunați-mă când aveți chef.

Se duce la masa ei. Pe drum se intersectează cu un tip la vreo cincizeci de ani, jovial și grasuț. Bărbatul e vizibil încântat s-o revadă.

BĂRBATUL

Bon giorno, Marcella mia! Come stai, bella?

MARCELA

(așezându-se)

Bon giorno, Maurizio! Sto bene. E tu?

Ileana îi urmărește cu privirea cum continuă să discute, animați.

SEBASTIÁN

Ei?

ILEANA

Unu-zero pentru tine. Subiect încheiat.

SEBASTIÁN

Unu-unu. Suportți înfrângerile cu demnitate. Îmi place. Hai să ne premiem cu un desert. Ce vrei?

INT. RESTAURANT. NOAPTE. MAI TÂRZIU.

Ileana mănâncă înghețată dintr-o cupă imensă și el un Tiramisù.

ILEANA

(cu lingurița în aer)

Păi, și-atunci, ce faci cu camera de filmat?

CUT TO:

SEBASTIÁN

Abia mi-am luat-o și sunt în faza aia în care o butonez de dimineața până seara și-mi vine să filmez toate nimicurile. Nici nu-ți vine să crezi ce importante ți se par amănunte pe care altfel nici nu le-ai băga în seamă. Mă distrează.

ILEANA

Păi, știi că poți să câștigi și bani din asta, dacă surprinzi cine știe ce chestii comice sau accidente, sau, mă rog... poți să le trimiți la „*Am filmat din întâmplare*”.

SEBASTIÁN

Ce-i asta?

ILEANA

(sincer mirată)

Nu te-ai uitat niciodată? La Omega TV. Acolo lucrez eu.

SEBASTIÁN

Nu mă uit la televizor. Da, dacă ești tu într-o emisiune, mă uit. Să-mi spui când e, să te văd și eu.

ILEANA

(*amuzată*)

A, nu, eu sunt doar redactor. Nu apar la televizor.

(*începe să râdă*)

Ce? Ți pusesese Dumnezeu mâna-n cap; te-ai gândit că ai dat peste vreo vedetă... Îmi pare rău să te dezamănesc: sunt o minunăție de fată, da' nu mă știe nici naiba!

SEBASTIÁN

Păcat. Ești telegenică.

ILEANA

De unde știi?

SEBASTIÁN

Te-am filmat atunci, în parc.

ILEANA

(*arătând spre înghețată*)

Nu mai pot. E imensă. Nu vrei și tu? E bună.

SEBASTIÁN

Ba da.

ILEANA

(*întinzându-i înghețata*)

Vreau și eu să văd caseta.

CUT TO:

EXT. METROU. NOAPTE.

Ileana și Sebastián merg pe stradă. Ajung în dreptul unei stații de metrou.

SEBASTIÁN

Vrei cu taxiul sau te duc cu metroul?

*Pe fața Ilenei se citește o surprindere neplăcută la faptul că Sebastián îi oferă alternativa (*meschină*) cu*

metroul.

ILEANA

(deducând că Sebastián a rămas în criză de bani, își ia un ton entuziast, care-i iese exagerat)

Cu metrouuu...

Își dă seama că a sunat ca nuca-n perete și încearcă să repare, fredonând:

ILEANA (CONT D)

Trenul galben fără cai, Nu-i nici birjă, nici tramvai.

Dar mă poartă-n zbor mai repede ca gândul...

Sebastián începe să râdă. Cei doi coboară scările de la metrou.

CUT TO:

INT. STAȚIE METROU. PERON. NOAPTE.

Foarte puțină lume în stație. Metroul oprește în dreptul lor.

SEBASTIÁN

Așteaptă-mă puțin, te rog.

ILEANA

Păi, unde pleci, că pierdem metrou'?

SEBASTIÁN

Nu-l pierdem. Vin acum.

Dispare în cabina conducătorului de metrou. Un tip la vreo cincizeci de ani, îmbrăcat în uniformă bleumarin de lucrător la metrou, iese râzând și intră în primul vagon. Se așază, trăgând cu coada ochiului spre Ileana, pe geam.

Sebastián vine la Ileana și-o ia de mână.

SEBASTIÁN (CONT D)

Hai, că pleacă metrou'!

Ileana îl urmează în cabina conducătorului de metrou. În afară de ei, în cabină se mai află un bărbat la vreo patruzeci de ani, care îl invită pe Sebastián să preia conducerea. Sebastián se apleacă spre microfon.

SEBASTIÁN (CONT D)

Atenție! Se închid ușile!

INT. VAGON DE METROU. NOAPTE.

Cei câțiva călători din vagon stau pe scaune, absenți și obosiți.

SEBASTIÁN (V.O.)

Urmează stația următoare, cu peronul pe aceeași parte.

Călătorii devin atenți o secundă, după care cad din nou în inerția dinainte.

CUT TO:

CUT TO:

INT. CABINĂ METROU. NOAPTE.

În cabina strâmtă se află conducătorul de până acum al metroului, Sebastián și Ileana. Sebastián conduce metroul. Ileana stă în picioare, exact în spatele lui. E hipnotizată de șinele care se îngustează în viteză în fața lor. Din când în când, se uită la mișcările pe care le face Sebastián, dar acesta pare că știe exact ce are de făcut.

SEBASTIÁN

Hai că, dacă nici cu asta nu te-am impresionat, înseamnă că ești de piatră.

Lucrătorul la metrou zâmbește complice, încercând să nu se uite la ei, ceea ce îi vine foarte greu.

ILEANA
(*uitându-se fascinată la sine*)
E frumos.

Îi pune o mână pe spate.

ILEANA (CONT D)
Da. E frumos.

EXT. STAȚIE DE METROU. NOAPTE.

Cei doi urcă ultimele trepte ale ieșirii de la metrou.

ILEANA
Vă plătește bine la metrou?

Sebastián începe să râdă.

SEBASTIÁN
Nu lucrez la metrou.
CUT TO:

ILEANA
Păi, și cum te-a lăsat omu' ăla să conduci?

SEBASTIÁN
Am putere de convingere.

ILEANA
Nțnț nț... Da, atunci, unde lucrezi?

Sebastián o sărută din senin.

SEBASTIÁN
Nicăieri.

ILEANA

(ambiguu)

Îmi place.

EXT. INTRARE CURTE ILEANA. NOAPTE.

Ileana și Sebastián sunt în fața porții.

FADE OUT: FADE ÎN:

ILEANA

Aici stau.

SEBASTIÁN

A fost o seară frumoasă.

Cei doi se privesc în ochi și, câteva secunde, niciunul nu spune nimic.

SEBASTIÁN (CONT D)

Cred că acum a venit momentul ăla când el îi săruta mâna, îi spunea că o sună mâine și plecă.

ILEANA

Eu cred că e momentul ăla când ea zicea: „Nu intri să bei o cafea?”

SEBASTIÁN

Cafea, la ora asta?

ILEANA

N-am găsit altă rimă. Nu-ți face probleme! N-am să-mi fac o părere greșită despre tine dacă-mi cedezi de la prima întâlnire.

SEBASTIÁN

Toate spuneți așa înainte. Și după...

Începe să râdă. Ileana îl ia de mână și îl trage după ea în curte. Sebastián închide poarta în urma lui.

INT. LIVING ILEANA. NOAPTE.

Sebastián stă pe canapea. Are pe el doar un prosop. Fumează.

ILEANA (O.S.)

Vrei în pahar sau îți place din cutie?

SEBASTIÁN

Din cutie.

CUT TO:

Așteptând-o pe Ileana, Sebastián se uită interesat prin cameră. Zăbovește puțin cu privirea asupra bibliotecii înțesate de cărți. În fața cărților e o mare aglomerație de obiecte mici, despre care Sebastián nu-și poate da seama ce sunt. Se ridică și se duce la ele, descoperind, cu un zâmbet, o impresionantă colecție de ascuțitori, unele foarte vechi, altele cu un design foarte modern. Lângă ascuțitori găsește și o fotografie color, pe care nu o observase până atunci pentru că era așezată pe raft, cu fața în sus. Ia fotografia în mână și o privește. În poză sunt Ileana și un tânăr cam de vârsta ei. Ileana (în semiprofil) râde cu gura până la urechi, privind spre tânăr, care e foarte serios.

Ileana intră cu un pahar și două cutii de bere. Îl vede uitându-se la poză. Se așază pe canapea. Sebastián pune poza înapoi și vine lângă ea. Ileana îi dă cutia de bere și vrea să-și desfacă și ea cutia, dar nu apucă pentru că Sebastián îi ia cutia, i-o desface el și îi toarnă berea în pahar. Îi dă paharul. Dau noroc.

ILEANA

Pentru ce bem?

SEBASTIÁN

Pentru că ne e sete.

ILEANA

Hai, mă, nu fi! Hai să bem pentru nu...

(face o pauză în care e evident că își caută cuvintele)

clama mea de păr... pentru camera ta de filmat...
pentru lingurița cu care am mâncat amândoi din aceeași
înghețată...

SEBASTIÁN

Și pentru metrou nu?

ILEANA

Păi dacă nu mă lași să termin... Acum urma...

(își ia din nou un aer ceremonios)

Și pentru stația Timpuri noi... Pentru mâine...
pentru...

SEBASTIÁN

(o întrerupe)

Nu-mi vine să cred cât îți e de frică.

ILEANA

Și eu care credeam că nu se vede.

SEBASTIÁN

Ba da, se vede. Și ești așa de panicată încât îți scapă
esențialul.

ILEANA

Care-i ăla?

SEBASTIÁN

M-am îndrăgostit de tine.

ILEANA

Picură chiuveta la baie. Te pricepi? Altfel ne stă pe
creier toată noaptea.

SEBASTIÁN

Să înțeleg că tipu' din poză n-a trecut testul cu chiuveta și de-aia a dispărut din peisaj?

ILEANA

Da, dar eu nu mi-am pierdut speranța. Știam eu că o s-apară într-o bună zi un instalator pe-un cal alb.

Sebastián râde. Îi mai toarnă bere în pahar.

EXT. STRADĂ. ZI.

Sebastián merge pe Bd. Decebal. Intră într-o alimentară.

CUT TO:

CUT TO:

EXT. STRĂDUȚĂ LATERALĂ BD. DECEBAL / BLOC SEBASTIÁN. ZI.

Sebastián trece pe lângă Internet Café-ul cu firmă luminoasă care a apărut în secvența transmisiunii în direct a Andreei (secvența 7) și intră în bloc.

CUT TO:

INT. PALIER GARSONIERĂ SEBASTIÁN. ZI.

Sebastián descuie ușa de la intrare și intră.

CUT TO:

INT. GARSONIERĂ SEBASTIÁN. ZI.

După toate evidențele, e o locuință de bărbat burlac. E ordine, spațiul destul de aerisit, singurele mobile existente fiind un șifonier, o canapea extensibilă, o măsuță; în fața lor, un televizor sport (pe care îl cunoaștem din secv. În care Sebastián a plecat la interviu) și niște rafturi pe pereți. Pe măsuță, un telefon. Deasupra măsuței, pe perete, sunt câteva poze prinse în pioaneze.

Sebastián nu e în cameră, dar auzim dinspre bucătărie cum taie ceva pe un fund de lemn.

Sebastián vine cu o farfurie cu ghiudem și două felii de pâine. Lasă farfuria pe masă și, mestecând, apasă butonul de la robotul telefonic. Se așază și începe să mănânce.

BĂRBAT 1 (V.O.)

Băi, neseriosule, te-am sunat toată noaptea. Mai dormi și-n patu' tău, așa, ca schimbare. Am vești: m-a sunat doctorello și a zis c-are nevoie de noi. Bani, băi! Ai auzit? Alaska scrie pe noi. Hai, că mă enervează să vorbesc singur ca bou'. Hai, sună-mă când vii.

FEMEIE 1 (V.O.)

(voce guturală; plictisită)

Ciao, frumosule. M-aș topi de plăcere dacă mi-ai da un semn de viață. Nu că ar conta, dar chiar că aș avea chef de tine. Te-am pupat. Alege-ți tu unde.

BĂRBAT 1 (V.O.)

Bă, da' ești chiar culmea! Mă rog de tine să-ți bag bani în buzunar? N-auzi c-așteaptă omu' ăla un răspuns? Eu știu că pe tine te doare în cur de toți și de toate, dar cuvântul *bani* îți spune ceva?

Sebastián ia receptorul din furcă și formează un număr, mâncând în continuare.

SEBASTIÁN

Da, prietene. Te-ascult. Bagă!

În timp ce-și ascultă interlocutorul, vedem mai bine pozele de deasupra mesei. În poze îi regăsim, alături de negri, chinezi, eschimoși, pe Sebastián și încă doi bărbați. După echipamente și locații ne dăm seama că sunt poze din expediții de diverse feluri la care aceștia au participat.

SEBASTIÁN (CONT D)

Foarte bine. Du-te. Eu, de data asta, zic pas. *Pauză în care Sebastián ascultă și mănâncă*) Nu, nu merg. Poftim? Niște ghiudem. Mersi. *Pauză*)

Că nu vreau. Și nici n-am nevoie chiar acum. Nu. Da' ce te vaiți atâta? Du-te și tu singur să vezi cum e. Ia-ți de citit la tine.

(pauză)

Ce nu-nțelegi, mă? Am și eu... treburile mele.

(pauză)

Ești tâmpit? Ce să am cu tine?

(pauză)

Știu c-așa am zis, da' acum nu mai vreau. Am cunoscut o fată.

(pauză) Ieri. Pauză)

Dacă plec o lună jumate, nu știu. Mi-e că n-o mai găsesc.

(pauză)

Știi ceva? Hai că n-am chef să mă cert cu tine. Nu-mi spune că ți-e frică de patru injecții și trei raze, că nu te cred. Ce dracu'? Eu am stat trei luni data trecută.

(pauză)

Ce să-i spui? Îi spui că îi doresc să ia premiul Nobel pentru medicină, da' de data asta nu pot să-l încurc.

(pauză)

Hai, du-te frumos și ia-ți viza, că ești băiat mare și vorbim când vii în țară.

(pauză)

Bine, mă, hamsterică. Hai, baftă la asistente! Pa!

Sebastián închide telefonul, se ridică, ia farfuria goală și iese din cameră.

CUT TO:

INT. GARSONIERĂ SEBASTIÁN. SEARĂ.

Pe canapea e o geantă sport mare, destul de plină. Sebastián se descalță de papucii pe care îi are în picioare (aceiași pe care i-am mai văzut) și îi bagă într-unul din buzunarele laterale ale genții. Trage fermoarul genții.

FADE TO:

EXT. BLOC SEBASTIÁN. SEARĂ.

Sebastián pune geanta pe bancheta din spate a unui Jeep. Închide portiera. Se suie la volan și demarează.

CUT TO:

EXT. BULEVARD. SEARĂ.

Sebastián oprește în dreptul unei tarabe cu flori. Coboară din mașină și se duce la tarabă. Poartă o discuție destul de animată cu țiganca florăreasă. Aceasta îi întinde un buchet de floarea soarelui, apoi, după încă un schimb de replici în urma căruia țiganca râde și Sebastián îi întinde niște bani, Sebastián ia toate florile din găleata respectivă.

CUT TO:

INT. LIVING ILEANA. NOAPTE.

Sebastián stă pe canapea și fumează. Ileana stă întinsă pe canapea, cu capul pe picioarele lui, și mănâncă semințe, punând cojile în scrumiera lui Sebastián, așezată lângă ei, pe canapea.

Televizorul are sonorul dat la minim. Undeva în cameră, pe jos, într-o vază imensă, sunt florile de la Sebastián.

SEBASTIÁN

El se uita fix în ochii mei, eu în ochii lui și nu-ndrăzneam niciunul să facem vreo mișcare. Mie mi-era să nu răsară tot tribul din tufișuri, lui nu știu de ce naiba îi era frică de mine, că eram cu mâinile goale. Și, deodată, poc, ne trezim cu o nucă de cocos între noi. Ne-am speriat atât de tare și eu și Kunta Kinte, de ne-am tras înapoi vreo doi metri fiecare. Și, când am văzut ce era, ne-a bufnit râsu'. Era foarte simpatic când râdea: se plesnea cu palmele peste fund și sărea.

Ileana se oprește din mâncat semințe și se ridică de pe el.

ILEANA

Ia, cum făcea?

SEBASTIÁN

(ridicându-se)

Cum să facă? Uite-așa!

Începe să-și dea palme la fund și să sară, zâmbind cu gura până la urechi, dar fără să scoată niciun sunet. Ileana râde zgomotos și i se alătură, imitându-l. Sebastián se oprește.

SEBASTIÁN (CONT D)

Nu, fără niciun sunet. Așa râdea.

ILEANA

(râzând și sărind în continuare; printre hohote)

Fără sunet e de Cartea recordurilor. Nu pot.

CUT TO:

IDEM. MAI TÂRZIU.

Canapeaua e plină de ascuțitori. Ileana stă turcește și Sebastián stă lungit, într-o rână.

ILEANA

(luând o ascuțitoare în mână)

Ei, și asta-i piesa de rezistență a acestei colecții. O am de la un popă dintr-un sat, care o avea de la bunicul lui, care o avea de la un boier. E foarte veche. Și culmea e că încă mai ascute.

(face o pauză și-l privește semnificativ)

E nemțească.

Sebastián ia ascuțitoarea și se uită la ea.

ILEANA (CONT D)

Uite, din Africa n-am nicio ascuțitoare. Poate-mi aduci, când mai mergi. Or avea?

(deodată, îl privește întrebător)

Auzi, da' tu... de unde ai bani așa să... te plimbi peste tot pe unde ai chef?

SEBASTIÁN

Mă străduiesc să câștig atâta cât am nevoie.

ILEANA

Bine, și eu mă străduiesc, da' tot degeaba. Cum faci?

SEBASTIÁN

Testez medicamente.

ILEANA

A, ești doctor?

SEBASTIÁN

Nu. Mai degrabă, un fel de pacient. Sănătos tun, că altfel nu te acceptă. Medicamentele le testează ei pe mine.

ILEANA

Care ei?

SEBASTIÁN

Niște cercetători din Elveția.

ILEANA

Păi, și nu e riscant?

SEBASTIÁN

În măsura în care e riscant orice pe lumea asta. Doar că aici câștigi foarte mulți bani.

ILEANA

Și faci des asta?

SEBASTIÁN

Am făcut-o de câteva ori. O dată la câțiva ani, când rămâneam lefter.

ILEANA

Și data viitoare când va fi?

SEBASTIÁN

Nu știu. Nici nu știu dac-o să mai fie. Poate mă las, dacă găsesc ceva mai rentabil.

ILEANA

Și, dacă te întreabă cineva ce meserie ai, tu ce-i zici?

SEBASTIÁN

Balerin la Opera din Brașov.

Izbucnesc în râs amândoi. Ileana începe să-și strângă ascuțitorile.

CUT TO:

INT/EXT. JEEP SEBASTIÁN. AUTOSTRADĂ. ZI.

Sebastián conduce. Ileana lălăie melodia de la radio („Life”, cântată de Desirée). Pe bancheta din spate se află camera de filmat.

Mașina rulează în viteză pe autostradă.

CUT TO:

EXT. MUNTE. ZI.

Sebastián o filmează pe Ileana, care e în copac (secv. pe care am mai văzut-o, acum din unghi cinematografic).

SEBASTIÁN

(strânge cadrul pe chipul ei)

Păi, de urcat cum te-ai urcat?

ILEANA

Nu știu, când m-am urcat nu mi-a fost frică... Vino să mă iei!

SEBASTIÁN

Ce-mi dai?

ILEANA
Ciuciu.

Sebastián se îndepărtează, continuând să filmeze.

ILEANA (CONT D)
(strigă)

Mă enerveeezi... Vino-napooooi... Mamă, ce mă enerveeezi...

Sebastián a ajuns la Jeep. Pune camera în spate, se urcă la volan și pornește mașina, deplasându-se cu cea mai mică viteză posibilă. De nervi, Ileana sare fără probleme din copac și începe să alerge după mașină. Pe măsură ce ea se apropie, el mărește viteza.

CUT TO:

EXT. TEREN VIRAN MUNTE. SEARĂ.

Ileana ține volanul, foarte crispată. Sebastián e pe scaunul din dreapta. Mașina se deplasează foarte încet.

SEBASTIÁN

Hai, nu-ți fie frică! Apasă pe accelerație!

ILEANA

Păi am apăsat de tot, da' nu merge mai repede.

SEBASTIÁN

(încercând să-și înăbușe râsul)

ăla e ambreiajul. Aia din dreapta e accelerația. Nu mai știi?

Ileana apasă accelerația până jos. Mașina sprintează ca la raliu.

SEBASTIÁN (CONT D)

(strigă)

Frâna! Frânează! Aia din mijloc!

Ileana pune piciorul pe frână exact în clipa în care se apropiaseră vertiginos de o baracă.

SEBASTIÁN (CONT D)

Bravo! O să conduci bine.

ILEANA

(în timp ce deschide portiera) Era să murim, da' a fost mișto. *(se apleacă și-l pupă)*

Mi-o mai dai și mâine?

INT. GARSONIERĂ SEBASTIÁN. SEARĂ.

Sună telefonul. Nu răspunde nimeni. Se declanșează robotul.

CUT TO:

BĂRBAT 1 (V.O.)

Unde umbli, băi? E ultimul mesaj pe care ți-l mai las, pe cuvântul meu! Te caută doctorello disperat de câteva zile. Nu știu ce vrea de la tine, că i-am zis că tura asta nu te interesează. Da' cică i vorba despre altceva și e urgent. Dă-o-n mă-sa de treabă! Ia-ți și tu un mobil, să te găsească omu'! Hai, pa, că m-ai enervat! Măcar sună-mă să-ți povestesc de-o anestezistă!

CUT TO:

INT. CABANĂ. NOAPTE.

Un interior plăcut și pitoresc, rustic. Singurul element modern e un televizor color, care e deschis, dar cu sonorul la minim.

Sebastián și Ileana beau șampanie în pat.

La un moment dat, Ileana se uită la televizor și sare din pat, în căutarea telecomenzii. O găsește pe undeva pe jos și dă mai tare.

ILEANA

Hai să ne uităm puțin la asta, c-am lucrat și eu la ea!
Sunt curioasă cum a ieșit.

Pe ecranul televizorului recunoaștem imaginile de la începutul filmului.

ADOLESCENTA

(pe ecran)

A, chiar... Și o cutie de oburi.

TÂNĂRUL

(pe ecran)

De care? Mici? Normale? Mari?

ADOLESCENTA

(pe ecran)

Aaa...

(pe ecran, deja roșie ca racul)

Mici.

Tânărul îi dă și cutia de oburi. O privește întrebător.

ILEANA

Prima oară ceruse mari. Când nu era tipu' ăsta. Era o vânzătoare.

TÂNĂRUL

(pe ecran)

Nouăș'trei.

Ușa din spate se deschide și apare Jeni.

ILEANA

Uite, asta era la început.

JENI

(pe ecran; cu reproș către tânăr)

Ce faci, dragă? Fata vrea mari.

ADOLESCENTA

(pe ecran)

Nu, lăsați așa.

JENI

(pe ecran)

Cum să lăsăm așa? Dacă vreți mari, luați mari. Da' ce, e-o rușine?

ILEANA

Săraca! Mi-a fost foarte milă de ea!

Adolescenta de la televizor pune o bancnotă de o sută de mii pe tejghea, ia punga și vrea să plece. Tânărul iese de după tejghea.

TÂNĂRUL

(pe ecran)

Domnișoară!... Restul!...

ADOLESCENTA

(pe ecran)

Nu, lăsați așa.

Tânărul o prinde de mână și n-o lasă să plece.

TÂNĂRUL

(pe ecran)

Da' măcar un zâmbet pentru *Camera ascunsă* ne dați?

ILEANA

(triumfătoare)

Te prinseseși că-i la *Camera ascunsă*?

Sebastián dă sonorul mai încet.

SEBASTIÁN

Nu. Da' nici n-am leșinat de râs.

ILEANA

Păi, nici n-aveai de ce. A fost mai mult penibil decât comic. Da' ăștia de la mine nu prea știu diferența.

SEBASTIÁN

Și care-a fost rolul tău în chestia asta?

ILEANA

A... eu am găsit locația.

SEBASTIÁN

Mi se pare absurd să te ocupi cu prostii din astea când ai putea să ai tu o emisiune.

ILEANA

Zici tu? E mai complicat decât pare din afară.

SEBASTIÁN

Ce-i așa de complicat? Cine-ar trebui să fie de acord?

ILEANA

Păi... directorul televiziunii... el taie și spânzură... e un... moș...

SEBASTIÁN

Și te știe?

ILEANA

Mă știe de știut, poate chiar mă place, nu știu. Da' cred că nici nu-i trece prin cap să mă pună să prezint ceva.

SEBASTIÁN

Păi, hai să-l ajutăm să-i vină ideea! Tu ce-ai aștepti? Să vină cineva să te roage?

CUT TO:

INT. SUPERMARKET. ZI.

Ileana și Sebastián împing un cărucior deja destul de plin printre rafturi. Se opresc în dreptul raftului cu deodorante de cameră, obiecte de design interior, lumânări etc. Ileana e atrasă de o lumânare cilindrică, roșie, cu un aspect plăcut.

ILEANA

Luăm și asta? E bine să fie acolo; dacă e vreo pană de curent?

SEBASTIÁN

(zâmbind)

Îmi place că ești prevăzătoare.

(ia un pachetel din raft)

Eu zic să luăm și astea, dac-o fi să rămânem fără lumină.

ILEANA

Ce sunt alea?

SEBASTIÁN

Prezervative fosforescente.

ILEANA

(în șoaptă)

Hai, mă, serios? N-am știut că există.

SEBASTIÁN

Or fi existând, dar astea sunt scobitori.

Ileana îi trage un pumn. Sebastián începe să râdă. Cei doi dispar cu căruciorul după colț.

CUT TO:

INT. MAGAZIN VESTIMENTAR DIN MALL. ZI.

Îi vedem prin vitrină, în interiorul magazinului. Ileana tocmai iese dintr-o cabină de probă, îmbrăcată într-un deux-pièces roșu care-i vine incredibil, pe niște tocuri imense. Sebastián fluieră, cele două vânzătoare se uită la Ileana și îi spun ceva lui Sebastián - evident complimente la adresa Ilenei.

CUT TO:

INT. MALL. ZI.

Ileana e pe scara rulantă care coboară, cu multe cumpărături. Sebastián e pe scara rulantă care urcă. Are un singur pachet.

Ambele scări sunt aglomerate. În clipa în care trec unul pe lângă altul, Sebastián întinde spre Ileana pachetul din mână și Ileana îi dă o plasă destul de mare, din care se vede un material foarte albastru.

ILEANA

Ne vedem la mașinile de spălat!

CUT TO:

INT. MALL. ZI.

Sebastián e în fața unui magazin cu mașini de spălat, cu un halat albastru de prosop (halatul din secv. În care a condus-o la ușă pe Ileana) pe umeri, pus peste hainele lui de stradă. De el se apropie (văzută din spate) o blondă platinată încărcată de plase. Sebastián o privește admirativ. Blonda lasă să cadă toate pachetele și plasele pe jos, îl înlănțuie cu brațele și îl sărută lung. Blonda își pune mâna în păr și își scoate peruca. Ne dăm seama că e Ileana, care continuă să-l sărute, ținând peruca în mână, ca un indian care ține victorios în mână scalpul inamicului.

INT. GARSONIERĂ SEBASTIÁN. ZI.

Telefonul sună insistent, dar nu răspunde nimeni.
CUT TO:

CUT TO:

INT. CASĂ ILEANA. SEARĂ.

Se aude o cheie în broască. Ușa se deschide și apare Ileana urmată de Sebastián. Sunt foarte grăbiți. Trântesc toate pachetele pe care le au în mâini pe jos. Ileana închide ușa și îl împinge pe Sebastián cu spatele de ușă. Începe să-l dezbrace. Sebastián îi ridică fusta. Ileana îl înconjoară cu un picior. Toate acestea le fac sărutându-se. Sebastián îi scoate bluza. Ileana rămâne în sutien.

ILEANA

(brusc)

A! Stai puțin de tot!

Se apleacă și ia una dintre pungi, din care scoate peruca blondă și și-o pune pe cap.

ILEANA (CONT D)

(cu o voce de vampă)

It's gonna be a long night, babe!

INT. GARSONIERĂ SEBASTIÁN. ZI.

FADE OUT. FADE ÎN:

Televizorul merge, pe Discovery. Sebastián se trânteste pe canapea, cu mai multe plicuri în brațe, corespondența lui. Le pune pe măsuta de lângă el, păstrând doar unul. E un plic mare, oficial, inscripționat „Strictly confidențial”. Îl deschide, scoate o scrisoare oficială, scrisă la computer, cu un antet destul de mare din care zărim doar „Centre de recherche”.

Sebastián citește din ce în ce mai atent. Aproape fără

să-și ia ochii de pe scrisoare, apucă telecomanda și oprește televizorul.

Continuă să citească, fără nicio expresie. Termină de citit, se uită printre scrisorile rămase, dar nu găsește nimic care să-i atragă atenția. Apasă butonul robotului telefonic.

FEMEIE 2 (V.O.)

Bună ziua, domnule. Mai trăiți? Nu mi-ai...

Sebastián apasă un buton al robotului, trecând direct la mesajul următor.

FEMEIE 3 (V.O.)

Mă cauți numai când...

Sebastián trece la mesajul următor.

BĂRBAT 1 (V.O.)

Salut, băi! Sună-l și tu pe doctorello, că vrea să-ți spună ceva. Ne-auzim. Pa.

BĂRBAT 2 (V.O.)

Bună ziua. Iosif Weber la telefon. Am ceva foarte important de discutat cu dumneavoastră.

Aștept să mă contactați de urgență.

BĂRBAT 1 (V.O.)

Bă, ești nesimțit! Mă fute ăla la creieri. Sună-l să vezi ce vrea!

BĂRBAT 1 (V.O.) (CONT D)

Unde umbli, băi? E ultimul mesaj pe care ți-l mai las, pe cuvântul meu! Te caută doctorello...

Sebastián oprește robotul. Iese din cameră.

INT. BAIE. ZI.

Sebastián e în cada plină cu apă, cu privirea în gol.
CUT TO:

CUT TO:

INT. GARSONIERĂ SEBASTIÁN. SEARĂ.

Sebastián e în picioare, cu telefonul într-o mână și cu un pahar de whisky în cealaltă. Formează un număr cu multe cifre.

SEBASTIÁN

Bună seara, domnule Weber.

(pauză)

Da, eu sunt. Abia acum am ajuns acasă. Am fost plecat o perioadă.

(pauză)

Da, am citit-o. Sunteți sigur că e adevărat? Eu mă simt perfect.

(pauză)

Și ce șanse am?

(pauză)

Mă interesează mai puțin ce hotărâre au luat ceilalți. Aș vrea să știu un singur lucru: cât timp mi-a rămas?

Ascultă ce i se spune, ducându-se să se așeze. Pune paharul jos, pe covor și-și sprijină fruntea cu mâna.

SEBASTIÁN (CONT D)

Asta e. Știam care-s riscurile. Nu-i vina nimănui.

(pauză)

Nu. N-are niciun rost. N-am de gând să-mi petrec ultimele luni din viață în spital.

(pauză; Sebastián zâmbește mecanic) Bani nu mai sunt un argument, doctore. *(râzând)*

Bani am. Timp de cumpărături nu prea mi-a mai rămas.

(pauză)

Nu. Oricum, nu mă mai găsiți la numărul ăsta.

(pauză)

Nu cred c-am să mă răzgândesc. La revedere.

Închide. Ia paharul de pe covor și-l dă peste cap.

CUT TO:

EXT. PARCARE./INT. JEEP SEBASTIÁN. SEARĂ.

Sebastián e la volan. Motorul e oprit. Sebastián fumează, scrumind pe geamul deschis.

O privește pe Ileana, care se apropie de mașină, zâmbind cu toată gura și prostindu-se în timp ce se apropie de el.

Ileana se urcă în mașină, îl îmbrățișează și îl pupă. El pornește motorul și demarează.

ILEANA

Băi, mori dacă-ți spun ce mi s-a-ntâmpat azi!

SEBASTIÁN

Ce ți s-a-ntâmpat, băi?

(accentuează ultimul cuvânt, imitând-o)

ILEANA

A fost ședință. Cu toți, toți, toți, de ne sufocam acolo. Și începe moșu' să le-arunce, una câte una. Da' degeaba-ți povestesc, trebuia să le vezi fețele lor când îl auzeau.

SEBASTIÁN

(face eforturi vizibile să fie prezent)

De ce? Ce le-a zis?

ILEANA

(turuie)

Păi, cea mai tare chestie, cu care i-a terminat, a fost că neapărat trebuie fețe noi pe sticlă... că trebuie oameni

tinere... că, uite, toate televiziunile au bombe sexy pe ecran, numai noi n-avem... și că nu-nțelege de ce... că numai la noi în televiziune sunt unele trăsnet, ținute în umbră. Mamă! Înghețaseră toți. Și-o trânteste moșu, din senin: „Arătați-mi și mie pe ce post de televiziune vreți voi, o fată mai drăguță ca... Ileana Mitici, de exemplu”. A fost foarte penibil. N-a scos nimeni o vorbă. Cred că m-ar fi omorât, dacă puteau.

SEBASTIÁN

Dă-i încolo! Cât mai durează pân-apari?

ILEANA

Păi, aici voiam s-ajung. Că m-a chemat moșu-n birou, și cu directoarea de programe – Puși aia care plânge mereu – și i-a dat sarcina: „Vezi ce idei are, îi dai emisiune, în două luni s-o văd pe post!”

SEBASTIÁN

Două luni? E bine.

ILEANA

Iii... oprește un pic aici, să luăm bec și scorțișoară!

CUT TO:

INT. DORMITOR ILEANA. ZI.

Ileana doarme. Sebastián intră cu două căni de cafea și le pune pe noptieră. Ileana se mișcă și-și scoate un picior de sub plapumă. Sebastián se apleacă și o pupă pe talpă. Se așază și el pe pat.

ILEANA

(fără să deschidă ochii)

Nu-nțeleg de ce nu se mai doarme dimineața în casa asta!

Ileana deschide ochii.

SEBASTIÁN

Ți-am găsit idee de emisiune!

ILEANA

(*somnoroasă*)

Ce idee?

SEBASTIÁN

Camera ascunsă. În direct.

ILEANA

Păi nu există.

SEBASTIÁN

Tocmai. O inventam noi.

CUT TO:

EXT. ȘOSEA/INT. JEEP. ZI.

Ileana conduce Jeepul lui Sebastián, cu mișcări foarte sigure. Are lămâia de începător în geam.

ILEANA

Normal că mă bag. Mi se face gol în stomac numai când mă gândesc. Da' ți-e clar c-o să fie prima și ultima mea emisiune.

SEBASTIÁN

Poate la ăștia. Să se oftime că ai făcut-o pe cont propriu, dă-ți zic eu c-o să fie punct ochit, punct lovit. După aia o să ai oferte din toate părțile.

ILEANA

Dacă ne iese.

SEBASTIÁN

N-are cum să nu ne iasă. Avem tot timpul. Plus camera de filmat. Ne jucăm de-a filmatu' până ne iese bine.

ILEANA

O să ne distrăm.

FADE TO:

INT. DORMITOR CASĂ ILEANA. DIMINEAȚĂ.

Ileana îl filmează pe Sebastián, care e încă în pat (am văzut deja materialul filmat de ea).

ILEANA

Am visat groaznic toată noaptea și mi-a părut bine că m-am trezit. Hai, wake up, că eu plec!

SEBASTIÁN

Mai lasă-mă cinci minute!

ILEANA

Bine, dar nu mai mult! Vreau să te mai întreb vreo două chestii la care nu ne-am gândit până acum.

Ileana iese cu camera din dormitor. Sebastián stă în pat, într-o parte, cu ochii larg deschiși.

CUT TO:

INT. BUCĂTĂRIE CASĂ ILEANA. DIMINEAȚĂ.

Sunt așezați amândoi la masă, cu cafeaua în față. Pe masă se află o farfurie cu niște sandvișuri și o fructieră cu banane și mandarine. Sebastián vrea să-și pună zahăr în cafea.

ILEANA

Nu-ți mai pune, c-am pus eu. Când te lași de fumat?

SEBASTIÁN

O să mă las.

ILEANA

Păi să te lași.

Bea ultima gură de cafea.

ILEANA (CONT D)

Trebuie să fug, că-ntârzii.

CUT TO:

EXT. CURTE ILEANA/INT. HOL CASĂ ILEANA.
DIMINEAȚĂ.

Sebastián o filmează pe Ileana traversând curtea. Când ajunge la poartă, se mai întoarce odată cu fața spre el.

SEBASTIÁN

Fă-mi și mie „sexy”!

Ileana se întoarce cu tot corpul, își depărtează mâinile de corp și-și scutură foarte energic umerii și sânii, într-o atitudine deloc sexy dar foarte comică. Sebastián râde. Ileana iese și închide poarta după ea.

CUT TO:

INT. BUCĂTĂRIE CASĂ ILEANA. DIMINEAȚĂ.

Sebastián stă la masa care arată exact ca în secv. de mai devreme, plus farfuria cu pâine și ghiudem pe care și l-a tăiat după plecarea Ilenei. Scribe ceva pe o foaie.

INT. BIROU. SEARĂ.

Sunt reluate imaginile din secv. 38.

ILEANA

(către Sebastián)

Mie mi s-a făcut frică. Hai să ne oprim! Lasă-mă să vorbesc eu cu ei.

Începe să plângă. Sebastián o mângâie pe păr.

FADE TO:

SEBASTIÁN

Ține minte: când ți-e frică de un lucru, nu există decât o singură soluție – să faci ceva de zece ori mai greu.

Se îndreaptă spre cameră și se oprește în fața ei.

SEBASTIÁN (CONT D)

E opt.

Ileana a reușit să-și desfacă legăturile de la mâini și, profitând de faptul că Sebastián e cu spatele la ea pentru că se uită în camera de filmat, cu o repeziciune surprinzătoare, apucă un ghiveci și-i dă lui Sebastián cu el în cap. Sebastián se clatină, fără să cadă și se întoarce foarte mirat spre Ileana.

ILEANA

Iartă-mă.

Ileana se repede disperată la geam, îl deschide și începe să urle.

ILEANA (CONT D)

Nu trageți! Sunt bine, n-am pățit nimic și nici n-o să...

Sebastián o ajunge din doi pași și o îmbrânțește din fața geamului, trântind-o pe covor și rămânând în dreptul geamului cu spatele spre exterior și cu fața spre Ileana.

SEBASTIÁN

Imbecilii ăștia sunt în stare să te împuște pe tine din greșeală... Ai avut noroc!

Ileana se uită deconcertată la Sebastián. Dă să spună ceva dar nu apucă, pentru că se aude o împușcătură, urmată de alte două. Sebastián cade pe podea. Ileana se

trânțește în genunchi lângă Sebastián care nu se mișcă, dar o privește în ochi.

ILEANA

(strigă disperată)

Nuuu!

Se apleacă asupra lui.

ILEANA (CONT D)

Te doare? Ce ai? Ce ți-au făcut?

SEBASTIÁN

(zâmbind)

Un fleac. M-au ciuruit.

EXT/INT. GARSONIERĂ SEBASTIÁN. ZI.

FADE OUT. FADE ÎN:

Ileana se îndreaptă către garsoniera lui Sebastián, intră în bloc și apoi urcă în lift. Ajunge în fața ușii, descuie și intră. Privește, puțin pierdută, în jur, apoi intră în cameră. Pe masă se află un vraf de scrisori. Ileana își face curaj și deschide un plic.

În acest timp, se aude vocea lui Sebastián.

SEBASTIÁN (V.O.)

Dragostea mea.

Află despre mine că aș vrea să fiu bine sănătos, să ne întâlnim în seara asta acasă și să râdem de ăia și să bem Jidvei și pe urmă să ne iubim până la loc comanda. Numai că, acum, chestiile astea nu mai sunt posibile. Dacă vrei o explicație, o găsești în garsoniera mea.

Cheile sunt lângă ascuțitori.

Te rog să nu fii supărată pe mine, dar, vorba ta, n-am găsit altă rimă. Acum, te las. Ne vedem la camera ascunsă, în direct. Live.

FADE TO BLACK.

SFÂRȘIT